

జాతీయ నాటకము

బహిష్కరణ

రచయిత :

రాయనం వెంకటరమణయ్య

జై హింద్

బహిష్కరణ

కర్త:

రాయసం వేంకటరమణయ్య.

గో విం ద వు రం

1950

[కాపీరైట్ రిజర్వ్డు]

వెల 1—4—0

మ న వి

ఈ గాత్రముయొక్క సర్వశక్తులునూ
 శ్రేయత పొంది రామచంద్రయ్య గారి
 కత్తుకుమారుడు రామమూర్తిగారికి చెంద
 జేసితిని. నాకు యీ గాత్రమును రచించు
 టకు కావలసిన సహకారమును చూపి యథా-
 శక్తిగా నన్ను సంప్రదించి జేసినందులకు
 వారి కాయురారోగ్య విశ్వరూఢి వృద్ధులు
 కలుగుగాక.

ఇట్లు,

రాయశం వేంకటరమణయ్య

హామరిక

ఈ నాటకముయొక్క సర్వ హక్కులూ
నావియైయున్నవి గనుక—నా ప్రభుత్వపూర్వ
కమైన యనుమతిని బడయచిదే నాయీ
నాటకమును యెవరునూ ప్రదర్శించుటయే
గాక సినిమా, రికార్డింగు, ప్రెంటింగు వగై
రాలకు వినియోగించుకొనరాదు. అట్లు
వినియోగించినవారిపై తగిన చర్యను తీసు
కొనగలను.

ఇట్లు

పోలూరి రామమూర్తి

గవర్నరుపేట, విజయవాడ.

ఇందు వచ్చు పాత్రలు

ప్రసాదరావు	(కథానాయకుడు)
గంగాధరుడు	(దీనజనాశ్రమాధికారి)
శారీనాథ్	...		కేంద్రకాంగ్రెస్ కార్యదర్శి
శేఖర్	...		
పద్మనాభ్	...	}	కాంగ్రెస్ సభ్యులు
గిరిధర్	...		
చంద్రం	...		
గురునాథం	...		
శ్రీధరుడు	(ప్రచారకమహాకవి)
కాంతం	...		
గణపతి	...	}	లక్ష్మీసంపన్నులు
శ్రీపతి	...		
లక్ష్మంపతి	...		
రాజ్యం	...		కథానాయకి
ఉమాదేవి	...		(సరస్వతీని కేతనాధికారిణి)

వాట్యకత్తె, బంట్రోతు.

శ్రీధరుడు—(వీధివెంట పాడుతూ ప్రవేశించును.)

గ్రామగ్రామాదులనూ కన్పించి తుదకు యీ గ్రామము వకు చేరితిని. నేను చూచిన ప్రతియొక గ్రామము పంచాయితీ ప్రభుత్వ పాలనమువలన ఘనీభవించినవి. ఇక యీ గ్రామ పరిపాలనా విధానాదులనుకూడా పూర్ణముగాయవగాహనము చేసుకొనగలను. ఆహా పంచాయితీ ప్రభుత్వమును స్థాపించి పాలింపుచున్న మహనీయుల ప్రతిభావిశేషములు వర్ణనాతీతములు కదా?

ఉ॥ హాయిగ యూరయూరికిని యన్యతమాడని వారినుంచిపంచాయతిపాలనంబు కడుశాంతియుతంబుగ నల్పుచున్నమా నాయకి నాయకోత్తముల న్యాయవిశాలత కొల్వశక్యమే లాయరుకైన భావియుగలాడ్డలకైనను గాడ్డుకైనను.

కాని—

చ॥ మలినము యింకనీ ప్రజల మానసవీధుల గ్రుళ్లుచుంటుచే కలతలు కొన్ని నేటికిని కల్గుచు నున్నవి కాని యిప్పుడీ పలయమునందు గూడి క్రమబద్ధలునైజనులెల్లనిల్చుచో ఫలమును యెంచగా తరమె భారతజాతికి లోపదేమున్న.

కాంతం—(ప్రవేశించి) వాస్తవికతా ప్రచారక మహాకవికి జోహారులు.

శ్రీధ—అదర్శభారతీయ మహాపురుషున క జ్ఞాన వాసము తొలగుగాక !

కాంత—మెయ్యబోయి మెడకు తగిలించుకొనిన చందముగానున్నది. భాదీవేషఘోషా గూ కపి నేను యాదర్శభారతీయుడనని మీకెటుల తెలియునూ ?

శ్రీధ—(చిరునవ్వుతో) వాస్తవికతా ప్రచారక మహాకవినిని తమరెటుల తెలుసుకొనగలిగితిరో నేనునూ యెటులనే తెలుసుకొనజాలగలిగితిని.

కాంత—అజ్ఞాతవాసిననికూడా మీకు తెలియునూ ?

శ్రీధ—తెలియును. మీనిజరూపమును మరుగుపరచి తిరుగుచుంకిరని కూడా తెలియును.

కాంత—నీవు దేశద్రోహివని నాకునూ తెలియును. గనుక యీ గ్రామమును విడచి మరియొక గ్రామమునకు త్వరగా చేరుకొనుము. లేనిచో దేహశుద్ధి యగుటయేగాక జైలులు పాలగుదువు.

శ్రీధ—ఎవరు దేశద్రోహులలో యిక ముందు ప్రజలకు విదితముగాకపోదు.

కాంత—గ్రామ కుబేరుల రథసారథినై మనుచున్న నన్ను దేశద్రోహినిగా నిరూపింపజాలవు పొమ్ము.

(అని నిష్క్రమించుచుండును)

శ్రీధ—నటిమణిలేది నాటకమునకు నూత్రభావజ్ఞుడైన నీవు నన్నేమి చేయుగలవులే పో! ఓనా సోదర సోదరి మణులారా! దేశభక్తులెవరో, దేశద్రోహులెవరో తెలుప గల రహస్యపరిశోధక వర్గములగు విరివిగా రయాను చేసుకొనుడు. మరియు :

ఉ॥ గ్రామవిరోధులౌ ఖలుల సూతుకచర్యల సూపుమాపగా
లేమని భీతిజెందకుదు భేదమునైనను చాలినంత బల్
స్తోమతు యియగాగలదు సోదరులార ప్రజాప్రభుత్వవి
రూమున గాన యేకమయి చిహ్నన గస్తి నశాలగుచ్చుడి

✽

2

గృహము

(రాజ్యం, గురునాథం, శ్రీధరుడుగారలందఱు ఖైరలేమను, రాజ్యం శ్రీధరునిచే రచింపబడిన గ్రంథమును ముడిచి మురియుచూ)

రాజ్యం— గురునాథం:

ఉ॥ వీరి కలంబులోన పదివీశల చక్కెర సారముండెనో?
కోరికతోడ వేనియను గోలెనో తీయని ద్రాక్షపండ్లలో
సారమునోసెనో నిగమసారము నింపెనో యమృతమ్మునే
జూరినదేమొ యంచు చవిచూచిన వారికి తోపకుండునే.

(సంతసముతో) కవీజీ! మీ రచనాశైలి కడుసుధా పూరితముగా నున్నది.

గురు— లక్షణయుక్తముగా నున్నది కూడాను.

రాజ్యం— తమరు గాయకులు కూడానా...?

గురు— మాయకులు కూడానేమో!

(శ్రీధ— మాయకుడనుగాను. మీకా సందేహము వలదు. అవకాశ మీయగలిగిన వినిపింపగలను.

రాజ్యం— నిరభ్యంతరముగా వినికడిపరుప వచ్చును.

గురు— వన్నుమోరులు కూడకొట్టవచ్చునా?

(శ్రీధ— టిక్కెట్లనుకొనని వక్రప్రేక్షక మహాశయుని వలెను మాత్రము కొట్టకుము (అనిపాడును)

రాజ్యం— (తన్మయురాలై) శ్రోతపుటంబులలో గల మలినము నేటితో నిర్మూలనమై పోయినది. గురునాథం.

ఉ॥ వీరి గళంబులో మధుర వీణియలున్నవా! కోటికోకిల

జేరియు గొంతులోన శ్రుతిజేయుచు గానము సేయుచుండెనో

నారదమాని నాభినదనంబున దాగి స్వదేశభక్తితో

యీరకమైన గానమును యింపుగపాడి ప్రతిష్ఠనిల్పెనో.

గురు— కేవలము ఈశ్వరువాహనుని యనుచరుడేమో!

రాజ్యం— మీ జాతీయ గీతాగానము శ్లాఘాపాత్ర తగా నున్నది. సోదరా! ఇంకనూ యిటువంటి జాతీయగీతము లను పెక్కువిధంబుల రచింపుచూ శ్రోతలనూ, పఠితలనూ, తన్మయులనుగా జేయగలుగుదురని తలచుచూ నూటపదారులను బహూకరింపుచున్నాను. గ్రహించుడు.

శ్రీధ—వలదు తల్లీ! నేను తమకడకు ధనసహాయమునకు వచ్చియుండలేదు. మీ వలన నాకు కాదగిన సహాయము మరియొకటి కలదు.

రాజ్యం—సాధ్యమైన చేయగలను గనుక వచింపుడు.

గురు—రొట్టెవిడిగి నోటిలోపశినది లే వచింపుము.

శ్రీధ—నన్ను సరస్వతీని కేతనముననో లేక దీన జనాశ్రమముననో చేరిపింపగలందులకు యర్థింపుచున్నాను.

రాజ్యం—ఈ మాత్రముదానికి వారు పడులసహాయమక్కర లేకయే మిమ్ములను చేర్చుకొనగలరు. గనుక నాయీ బహుమతిని గైకొని పోయిరమ్ము.

శ్రీధ—ఒకసారి పోయివచ్చితని తల్లీ! ప్రయోజనము లేకపోయినది. పైగా వారికి చాల యాగ్రహముకూడ గలిగినది.

రాజ్యం—అకారణముగా ఆగ్రహించియుండరు.

శ్రీధ—అయ్యది నా దురదృష్టమనుకొందును.

రాజ్యం—అదియునూగాక మీరుపోయిన వేళానిశ్లేషమై యుండును. కానిచో యా దంపతు లిరువురూ మీవంటి వారిని యెందరినో చేర్చుకొని పోషించిరి. పోషింపుచుండిరి కూడాను. ఒకరిమాట లటుంచి సోదరా! మా భార్యాభర్తలము వారిచే పోషింపబడి వృద్ధిగాంచబడిన వారలమే. మాకు పాణిగ్రహణ మహోత్సవాదులనుకూడ యా మహా నాయకీ నాయకు లొసరించి యింతవారిగా తయారుచేసిరారు. అట్టి మహోపకారులు, అసమానశక్తి సమోపేతులు, దీనజనో

దూకులు, దేవోపకాశులు విన్నీమిత్తముగా మీపై యాగ్రహము చూసినారన మీ గ్రహస్థితి వక్రస్థితి లిడును తున్న సనుకొన వలయును

గురు—ద్రాక్షుడు ద్రును చూడనేగితే నూలిపోయిన భృశ స్తంభం తూలిపడినట్లున్నది.

శ్రీధ—కనకయ్య గారు కౌతయ్యగారు మాకు టచే నాగ్రహస్థితికూడా చూపినది.

రాజ్యం—(అచ్చుచువుతో) కనకయ్యగారు కౌతయ్యగారు మామనారా!

శ్రీధ—ఓను. మరియొకసారి యా గాధను తమకు విపులీకరింపగలను.

గురు—అత్రాష్ట్ర దేమని కాలిడినాడోగాని గ్రామము లో అన్నీ తుపాసులే.

రాజ్యం—తమకు కావలసిన సహాయ మదియే?

శ్రీధ—చిత్తము. గురు దేవునకూ గురుపన్నీకీకూడ తమకు తుల్యం నాలుకరీచిగా మెలంకపరుస్తాయూ, చార లిరువురకూ మీపై

గురు—నాపై, నా నడుముపై, ముఖముపై, నా మోరపై, గునిపై కుబ్జపై

శ్రీధ—మీ భర్తగారిపై కూడ యభిమాన యనురాగాదు లతీతములనియూ, మీ బూటలను కేటాపకుపక పాటించి తీరదురనియూ, పలువురు పలుచోట్ల పలుకుచుండగా విని యిటులకు దెంచితి తల్లీ!

రాజ్యం—నిజమునే వచ్చించితివి గాని మాకు యిప్పు ట్టన రావటమునకు వలనుపడదు.

శ్రీధ—మీరు రానక్కరయే లేదు మీ యభిమాన లిఖితపూర్వక పత్రమును దయచేసిన చాలును.

రాజ్య—అటులనే; ఈరాడుమాత్రము జనబోకుము. యేలనన యేక కాశ్మీర్ధులమై వాటి మేము కూడ యేగ నున్నారము.

గురు—అంటే గ్రామ పంచాయితీ ప్రభుత్వ సభ్యులను సమాయ త్రపురచుటను కేంద్ర కాంగ్రెస్ కార్యదర్శియగు గాడి నాధులవారు దయచేసి యున్నారు. గనుక వారి దర్శనమునకై యేగగలము.

శ్రీధ—చిత్తము తరుణమును సారచూచియేతరల గలను.

రాజ్యం—(పరచియున్న చిరుచాపపై కూర్చుని రాజ్యం లేఖను వ్రాయుచుండును.)

ప్రసా—(ప్రవేశించి) మరల వేదియో రచిపుచున్నది చ|| ఒక చిరుచాపపై భుజములొంచి శుభంబుగ కూరుచుండి తిరిగి ను స్వ-సీమయందవతరించిన పత్రముపైని యెద్దియో సఖియ లిఖింపుచున్నయది సంస్కృతమో యది

యచ్చ శెన్లుయో !

యఖల విధాలగా గణుతినందినయభ్యుదయంపుహిందియో !

రాజ్యం—రాజ్యం :

గురు—రాజ్యమునకు నైవేద్యమును గొనివచ్చితివా ?

ప్రసా—ఇదిగో తెచ్చితిని (పోట్లమిచ్చును)

గురు—తిప్పలా...?

ప్రసా—కాదు. తీపిని తెచ్చితిని.

గురు—కాళ్లతీపులనుకూడ తెచ్చుకొంటిరనుకొందును.

ప్రసా—అది సరియేగాని రాజ్యం : నీవు వ్రాయుచున్నది
లేఖనమా ?

రాజ్యం—ఔను.

ప్రసా—ఎవరికీ...?

రాజ్యం—గురుపత్నికి,

ప్రసా—గురుపత్ని కా...?

రాజ్యం—ఔను... చకితులగుచున్నా రేమీ—?

ప్రసా—కారణముకలదు.

రాజ్యం—నుడువకూడదా !

ప్రసా—తొందర లేదు.

రాజ్యం—సరియే అర్థమయినది. పూర్తిచేసితిని కవీజీ!
యిక మీరు పోయిరాండి...

శ్రీధరు—నమస్తే...శలవు.

ప్రసా—మంచిది.

రాజ్యం—ఇక నైనా నుడువకూడదా ?

ప్రసా—చూడూ ! నా జీవనజ్యోతి ! మాత్రుసమాను
రాలయిన యుమా దేవిగారికి మాతృభాషలో లేఖను వ్రాయు
వలయునుగాని యాంగ్లమున సర్వమునూ తెలిసిన నీవంటి
గృహలక్ష్మీలు వ్రాయవచ్చునా ?

గురు—ఇంగువ వాసనైనా పోవునుగాని యింగిలీషు వాసనపోగలదా ! యువక కాంగ్రెస్ జ్యోతీ !

ప్రసా—శివ ! శివా ! ఎంత పనికిమాలిన పనిని చేసితివిరాజ్యం !

సీ॥ దివ్య కృష్ణా నదీ తీర వాసిని వాచు
తెలుగుల కపకీర్తి తెచ్చినావు

అమరావతీ త్రేత హాసగామినివయ్య

కలగూర గంపలో కలసినావు

హంగై న హంపి విహంగమవై నీవు

యింగిలీకపుసేవ కొంగినావు

కావ్య గ్రంథము! పూయు కమలాక్షివై నీవు

క్రోటనుతో చెల్లి కోరినావు

తే॥ అన్ని విషయంబులకు గూడ నాదినుంచి

యగ్ర తాంబూలమునుగొన్న యాంధ్రమాత

గర్భగోళంబునందు నావిర్భవించి

కమ్మ పరభాషలో వ్రాయ గలిగినావ !

ఆంధ్రరాష్ట్రంబు సిద్ధింపనున్నదికదా యను సంతసమునుకూడ రూపు మాపితివికదా రాజ్యం !

గురు—ఈ యిట్లే సింహస్వానకు యలవిగాకపోయితివి కదే చక్కెర మితాయీ !

ప్రసా—రాజ్యం ! ఆంధ్రరాష్ట్రోద్యమంబునకుముందుగ యంగవేసిన నీవే యిటుల వకతవకగా చరియించిన మన మాత్రు శ్రీ సహించగలదా !

సీ! బాలచంద్రుని యంక భాగమందునజేర్చి
ముంగుతుల్ నవరించి మురియగలవె
భక్తతిక్క నలను గనిపెంచు గరితలు
వీరపూజకు నిన్ను పిలువగలరె
శ్రీనాథు లనుగోరు స్త్రీలకు సింధూర
తీలకంబు తీరుగా దిద్దగలవె
ఉయ్యాలలోన త్యాగయ్యత్వజలనుంచి
చోలపాటనుపాడ జాలగలవె!

తే! మరలమొల్లను గననున్న మహిమెడకు
మంచి గంధంబు పూయగా మహిమగలదె
కమ్మ పరభాషలో న్రాయగలవుగాని
రత్నగర్భికి పసుపైన రాసుగలవె...

రాజ్యం—(భష్మపూరిత నేత్రములతో జాలిగాజూచి)
అంతటి యోగమున్నయెడల యిటువంటి యపచారమును
చేయజాల గలుగుదురా...?

గురు—అంధేతరుల చేతి మిథామిని గొనివచ్చిననీవు
మాత్రము సామాన్యుడవా ప్రసాద్ : మీబోటి పెద్దలంతా
మహాబోటివారికి యిట్టులే బుద్ధులను గజపుతారు.

ప్రసా—(పక్కన నవ్వీ) గురునాథం! నీవు చెప్పినటుల
నేనుకూడ కొన్ని కొన్ని దురలవాటులకులొనైయున్నానోయ్!
రాజ్యం! కోపమెచ్చినదా!

రాజ్యం—మీపయినగాదు.

గురు—నాపయిననా! నాపిలకపయిననా! లేక నాయీ
పింజుకట్టుపైననా!

ప్రసా—ఎవరిపైనా...?

రాజ్యం—నాయీ కరముపైన చీల్చి నేయుడు.

గురు—ఈ కరముపైననా (అనిగుండులు కొట్టికొనును)

రాజ్యం—సందేహింపకుడ.

ఉ॥ సాకినతల్లికిన్ తమకు సద్గురుకున్ సకలాంధ్రజాహికిన్
ప్రాకట వైభవోద్బల ప్రభావతిహా మనవేదనాతకున్
ఈకరమే విజానికి సహింసగరాని దురాపచారముల్
లేకిగ జేసియున్నందులెప్పు నధిఃపగ తెమ్ము కత్తినిన్
గురు—(భయముతో) ఆగుడు యీ కరము యప
చారములుచేయు సూకరముగాదు వధింపకుడు.

ప్రసా—ఇంతిలోనే నీకింతటి కోపముచ్చునని యను
కొనలేదు రాజ్యం! కాని యదికరముచేసిన తప్పుగాదు.

గురు—ఎందుకీనిప్పు :

ప్రసా—అలవాటులను మార్పుకొనలేక పోయినందు
వలన కలిగిన ముప్పు.

గురు—చివరకు వ్రప్పులేని పప్పుయైపోయినది.

ప్రసా—కాని వొక్కతప్పుతో లోగడ మనముచేసిన
మెప్పులన్నియు కాఫీకప్పులలో కలసి శావేరి సదీన్నానము
నకు పోగలవునుమా!

రాజ్యం—మీ పాదసాక్షిగా యిక నిటువంటి తప్పు
లను చేయను (పాదములపై బడును).

గురు—ఈ ఖరములేగాదు యికమీదట నూకరములు కూడా యిటువంటి తప్పులను చేయవు (అని పాదములపై బడును).

ప్రసా—ఇప్పుడుకదా తఱించితిమి ! మఱచితిని రాజ్య లక్ష్మీ నీ కొక వార్తను గొనివచ్చితిని.

గురు—మిగిలిన మిథాయిలక్ష్మీ ! చుట్టుటకు నీకొక దినపత్రికను తెచ్చితిని.

ప్రసా—వినగలవా...?

రాజ్యం—పరమానందముగా వినగలను.

గురు—తినగలుగుదును గాని నేను మీ హాస్యమును వినలేను.

ప్రసా—పదవీవ్యామోహమొక్క గణపతి శ్రీపతులకే కలదనుకొనినాము. ఇప్పుడు మీ యుమాదేవిగారికికూడ కలదుట.

రాజ్యం—ఉత్తమాట. సర్వస్వమునూ సరస్వతీ నికే తనంబునకు ధారవోసి నిష్కామముతో సేవనుచేయుచున్న యుమాదేవిగారికి పదవీవ్యామోహము కలదనిన పరిహాసమని యే నా యభిప్రాయము. అట్టి యిహలోక తాత్కాలికా మోద పదవీవ్యామోహముల కాయమ యిసుమంతయునూ ప్రాకులాడదు. అట్టి వ్యామోహము మీ గురుదేవునకే కలిగి యుండవచ్చును.

గురు—ఔను ఆయనగారికి లేకపోయిననూ కుబేర సోదర పేదురుల ప్రోత్సాహముచేతనైననూ కలిగియుండ

వచ్చును. అందుచో కాంతయ్యగారి ప్రణాళిక విఫలమైపోగలదా !

ప్రసా—భాషీకామాయ వస్త్రాలింకృతమై దీనజనాశ్రయమును దివ్యతరంబుగా నడుపజాలగలుగుచున్న మహాసీయునకు పదవీవ్యామోహము కలదనిన పరిహసించుడు.

రాజ్యం—తమకు తెలియదు. అనేక సాధులు అన్యుగారు నాతో స్వయముగా నుడివినదికూడా.

ప్రసా—హాస్వమున కల్లు నుడివియుండవచ్చును.

గురు—కాదు. దీనజనాశ్రయ వాలనాభారమును తమ మూపుననుంచి తాను గ్రామపంచాయతీ ప్రభుత్వపాలనకు దిగగలనని మన మురహరునితోకూడా మొరలిడినాడుట.

ప్రసా—ధనసహాయము గణపతి శ్రీపతులవలన గలుగుచున్నది గనుక వారిరువురకూ పదవుల సిద్ధింపదలచియుండు రేమోగాని వారికిమాత్రమే కోరిక యుండదు.

గురు—తినబోవుచూ రుచియడుగుట యెందులకూ.

రాజ్యం—ఘోరము. అట్లు వారు గణపతి శ్రీపతులకు పదవుల నొప్పగింపజూచుట ప్రజలను పులుల కొప్పగించిన చందముగను. మున్నువారు అన్నదానసమాజములకు బ్రతిష్ఠలై, గుడిగోపురాదులకు ధర్మకర్తలై, అనేక ప్రజాసంస్థలకు శక్తిటరీలై, మిగుల ధర్మవిరుద్ధముగా చరించినారు. అమాయకుల దుధిరములను గోలినారు, అది తమకు తెలియనిదికాదు. తమ గురువుగారికినీ తెలియనిదికాదు. గనుక యువవంటి

ప్రమాద దుమారము లేవదీయుటకన్న స్వయముగా తామే యేలికలగుట యుత్తమోత్తమము.

గురు--పాపనూయనమాత్ర మేమిచేయగలదూ, ఒక చేతితో కుబేరులకు స్వర్గమును చూపుచూ ధనమును గుంజుకొనుచున్నాడు, మరొక చేతితో కుచేలురకు పంచియియుచున్నాడు. కాని తాను మాత్రమేమి సుఖపడుచున్నాడు. తాచు యెటు మెగ్గునో యీసారి పంచాయితీ ప్రభుత్వ యెన్నికలతో కాని తేలిపోదు.

ప్రసా--సాధ్యమగుసంతవరకు యట్టి ప్రమాదము దుమారము లేకుండుటకు తగిన సాధనములను వెతుక చూడవలయును...రాజ్యం! వృధా కాలహరణమగుచున్నది. లెమ్ము ఈపాటికి కేంద్రకాంగ్రెస్ కార్యదర్శియగు గౌరీనాథుల వారు కాంగ్రెస్ కార్యాలయమునకు దయచేసియుందురు. ముందుగా మనమునూ చెరుకొనుట యతి యుచితము.

రాజ్యం--నేను సిద్ధముగ నేయుంటిని.

గురు--జై : పంచాయితీ ప్రజా ప్రభుత్వానికిజై !

గ్రూపు సాంగు

తెరవాలును.

3

నీ థి లో

(శ్రీ)ధనుడు గురునాథునితో ప్రవేశించుచు)

శ్రీధ—గురునాథం!

చ॥ చూచితి రాజధానులను చూచితి ఢిల్లీ పురంపుమేరనే
చూచితి పట్టణాధులను చూచితి పూర్వపుష్పల్లెటూరులకే
చూచితిగాని ప్రాథమిక నూత్రవిరుద్ధపు పల్లెటూరులకే
చూచియెఱుంగ నేటికిటు చూచిలి దేవిగొట్టుయూరినికే.

ఎక్కడచూచినా రొచ్చుగుంటలే: గచ్చుకొంపమచ్చు
కైనా లేదుకదా:...

గురు—మీకు మురికిదుస్తులేగాని శిల్కుదుస్తులు లేవు
కదా!

శ్రీధ—చూడకుండని ఘోరకృత్యములను యీగ్రామ
మున చూచితిని.

చ॥ కులబలగంబుజూచుకొనిక్రూరులు కొండలు యడ్డగోలుగా
పొలములగట్లు దుచ్చుకొని పొంగుచునుండిరి పారిధాటికే
నిలువగ లేక బక్కమహనీయులు నీరసభావులైకటా

కలిసెను యాజ్యకోరులలో, కానిజయింతురెసాక్షహీనులై.

అల్పసంఖ్యాకులైనకులజల కింకా యెన్నెన్ని అన్యాయములు
కలుగునున్నవియోగదా! కటకటా యిటువంటి
యూరులను చూడజాలను.

గురు—తోకలులేని నీబోటి కవులనుకూడా చూడజాలము,

శ్రీధ—ఇంతువులకు తోకలుండనుగాని మనుషులకుండనా గురునాథం :

గురు—ఎందులకుండవూ ? ఆడవారికీ మగవారికీ కూడా తోకలుండను. అందులో నాబోటివానికే తోకలుండగా యిక తమబోటివారి కెందులకుండకూడదూ ?

శ్రీధ—(ఆశ్చర్యముతో) తోక నీకుకూడా కలదా గురునాథం.

గురు—తోకతోకకుతోక, తోకతోకకుతోక తోక తోకయని ఒకటిగాదు నాకు నాలుగు తోకలున్నవి. ఇంకా యెన్ని తోక లవలరింపనున్నవోకూడా నాకు తెలియకున్నది.

శ్రీధ—ఏమితోకలూ, ఏక్కడీ పత్తికట్టె.

గురు—ఇడ్లీసింహా! ఇడ్లీమార్తాండా ! ఇడ్లీభీమకాశీలోల, ఇత్యాదితోకలు. ఇక మా ప్రసాదరావుగారి యనుగ్రహముచే 'ఖర' యను తోకకూడా యిప్పుడప్పుడే తొలకరించి తొలకరింపకుండా నున్నది. కడుపుతోనున్నప్పు కనకపోతుందా. వొండుకున్నప్పు తినకపోతుందా, అన్నట్టులే అవలరించినతోక పెకిలిరాకపోతుందా స్వామీ !

శ్రీధ—అవి బిరుదులుగా...?

గురు—మీకు నేను చెప్పవలయునా స్వామీ ! (ఎగురుచూ) కుక్కలే శునకాలు కుండబ్రేఖాండాలు చిలుకారామచిలుకా తోకలేబిరుదాలు బిరుదాలెతోకలు యెలుకా చిట్టెలుకా (పాడుటమాని) ఇప్పటికైనా తెలిసినదా స్వామీ !

శ్రీధ—శహభాష్ తెలిసినది. మంచితోకలనే సంపాదించుకొనినావు.

గురు—తోకలలోకూడ విభేదములు లేకపోలేదు. కొందఱికి యెండ్లితోకలూ, మరికొందఱికి రాత్రెండ్లితోకలూ, యింకా కొందఱికి యిత్రక్షితోకలూ గలవు. కాని యబువంటి తోకలుకావు నాగియిటుగని యినుపతోకలు; కవీజీ మీరు కూడా సంపాదించుకొనుడు. సుప్రసిద్ధ మహాకవులై పోగలుగుదురు.

శ్రీధ—నీబోటి వారలకున్న యందమూ చందమూ గాని నాకెందుకులే గురునాథం! కాని యీ తోకలను నీ కెవరిడినారాయని నా తాపము.

గురు—మొదటితోకను అంటే యిడ్లీసింహ్వాను మురిపెంపుతోకను కాఫీచోలలు గజ్జేశయ్యరుగారు తన క్లబ్బులో కలుగజేసినాడు.

శ్రీధ—హాపము నీపైన దయగలిగి కలుగజేసినాడా!

గురు—కాదు. అందరికన్నా యనేకరెట్లు హెచ్చుగా కప్పమును ప్రత్యేకము యిడ్లీకే చెల్లించుకొనుచున్న సింహ్వాబలుడనని యీ యినుపతోకను చదివించినాడు.

శ్రీధ—భేష్ : ఇక ద్వితీయ యద్వితీయ తోకనో.

గురు—నాతో సమానముగా యిడ్లీతో ముప్తాముష్టి యుద్ధమును చేయగల వ్యర్థులు యీలోకములో మరియొకరు లేరుగనుక నండ్లూరి గాండ్లూరి యాలిరావుగారు నాకావుక్కుతోకను ప్రసాదించినాడు.

శ్రీధ—వహ్వా భలేవాడవేనోయ్ ! ఇక తృతీయ మహాతొకనో !

గురు—పోకపోక నొక స్నేహితుని పెండిలికిపోయితిని.

శ్రీధ—సరియే మంచిపని చేపితివి.

గురు—అంతట మాయెల్లరకు కలసి నాలుగుబుట్టల హోటుహోటు యిడ్డెనులను మాత్రమే జమకట్టినారు. అవి నా కొక్కనికేనని యప్పించితిని. మిగతావారు చప్పించిరి. పెండ్లివారు హడలై త్రి యీతడు యిడ్డీ భీముడుగాని సామాన్యుడుకాడని వెంటనే తొకను తొడగినారు,

శ్రీధ—వారేవా ! ఇక యీ చతుర్థ జజ్జరీభూతమహా తొకనో !

గురు—ఘడియఘడియకూ కడవలకు కడవలు కాఫీని గ్రోలుదును గనుక కాఫీక్లబ్బుల యజమానులూ, కాఫీస్టల్లులూ శాజీయులూ, కాఫీ పాట్రాది ప్రత్యేకనా శాజీయులు కాఫీ దేవాలయోద్యోగులూ కాఫీ పూజారులూ గీజారులూ అంతా కలసి నాఖర్చుతో వొక మహాసభను జేసి కాఫీలో లాయను తొకను యిడినారు ఇకను మనప్రసాదుడేగాక రాజ్యముకూడా ఖరమా ఖరమాయని పలుకసాగినది. ఇక యేసుముహూర్తమున నా కా పంచమ తొకను వారు తొడగుదురో యని యెదురుజూచుచున్నాను. ఇదీ నాతొకల సమాచారము.

శ్రీధ—ఎన్ని తొకలను గణించు కొంటివోయి ఖైరవుడా !

గురు—అహా ! ఖైరవుడాయని మీరుకూడా తొకను

తొడగనున్నారే. తొడగండిస్వామీ! తొడగండి యెప్పుడో తొక
లను తొడగిననూ వలదనను.

శ్రీధ— సీతోకలతో వృధాకాలహరణ మగుచున్నది.
యికపడవోయ్.

గురు— ఎచ్చటికీ కాఫీహోటలుకా లేక పంచాయతీ
సమరమునకా

శ్రీధ— కాదు ప్రచారమునకు

గురు— నేనుకూడానా...?

శ్రీధ— నీవుకూడా ప్రచారకుడవైతే గ్రామము కళ్యా
ణమయ్యమై పోగలదు.

గురు— తోకలమయము కాదుకదా!

శ్రీధ— కాదులేపదా.

గురు— (నిష్క్రమించును).

సీ॥ స్వార్థత్వమునుగూల్పు | బాలక యిహలోక
పదపులకై యేడ్చు | పద్ధితులార!

సహజపాండిత్యాది | నాహసత్వమేలేక
బిరుదులకైజూచు | పిడుగులవార!

గ్రామసంఘేభావ సామరవ్యామల
శతఖండికలజేయు | శకునులాల!

దాతలు యిండ్లలో | దాచినసాత్తును
దోపిడిచేసెడి | దోహతులార!

శే॥ అహము విడనాడనటువంటి గృహిణులార!
ముందు వెనుకలుచూడని | మూర్ఖులార!

యెగిరిపడక, పంచాయతీ యుగమునందు
బాగుడడుడియ్య సమరస భావులగుచు.

4

కాంగ్రెస్ కార్యాలయము

[కాంగ్రెస్ కార్యాలయములో సభ్యులెల్లరూకూర్చొని యుండగా తెర లేచుచు. ప్రార్థన గీతానంతరం గంగాధరుడు లేచి] మన కాంగ్రెస్ కార్యాలయము కేంద్ర కాంగ్రెస్ నాయకాగ్రణియగు గౌరీనాథుని రాకవలన ధన్యతనుగాంచినది. గనుక మనముకూడ వీరి సందేశ నారామృతమును గ్రోలి కృతార్థులము కాగలమని తలచుచున్నాను. మరియు, లోగడ మన పాలకులు కొందఱు కొన్ని కారణములచేత ప్రజల మన్ననలను బడియలేకపోవుటచే యవిశ్వాసపాత్రులమునారు. గాన ప్రజలను తుమాపణ గోరుచున్నాను.

ఎల్లరు... జేజేలు :

గౌరీ—(లేచి) గాగ్గియియలారా! గాగ్గిమాధికారులారా! గ్రామక్షేమాభిలాషులారా : వినుడు...

చ॥ పరువుగలట్టి గ్రామ పరిపాలనకై సరియైన సభ్యులన్
సరగుననిల్పి రమ్మనుచు సమ్మతిపత్రము కాంగ్రెసివ్వ నీ
కరణిని యేగుదెంచితిని కాంగ్రెస్ కార్య గరిష్టులారా! సా
దరమున యెన్నుకోదగిన దతులుయెవ్వరో తామెత్తేల్చుడి

రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వ వాలనమువలన ప్రజాతీతికి తగిన పోకర్వములు సమకూర్చుజాలని హేతువుచే నేడు పంచాయితీ ప్రజా ప్రభుత్వమును ప్రతిష్ఠించినారు. గాన ధర్మబద్ధముగా పాలింపగలమను ధీరనాగరులైన నాయకీ నాయకోత్తములు నడుములను విగియించి ముందునకు రావచ్చును.....

గురువాధా— విశాచుహుండున గంగాధరుని భుజ స్కంధములపై నీ కార్యభారము నిడిన శులభముగా వరిష్కరింపగలడు,

ఎల్లరు—జే జేలు.....

గంగా—(లేచి) నాయకాగ్రణీ!

ఉ॥ బుద్ధుని పాక్షిసర్వనుత పూజ్యతముండగు గాంధీసాక్షి, నే బుద్ధుడనొచ్చు కాంగ్రెసు నిబుదనకున్ పరిపాలనంబు బల్ నైదగ జేయువాడనని చాటుచునుంటిని గొరినాధ, మీ యొద్ద నబద్ధమేల శమయోద్భవహించి చరించువారికిన్

కారి--జౌను. ఓడ్పుగల మహనీయుడు సుకనే పడవీ పాంఛావిరక్తులై దీనజనాశ్రమమును పోషింపజాలగలుగు చుంటిరి

ప్రసా—కాంగ్రెస్ కార్యదర్శి! మాపాలిటి మహర్షి! నాదీతానిబద్ధ ప్రవచనాదులయూహ వినిపింపుచున్నాడను వినుడు.

ఉ॥ బాధలకోర్చి ముక్ బ్రటనువారికి బాటను చూపినట్టి గంగాధరు పాదసాక్షి నిజకాంగ్రెసుగుండ్లకు సభ్యవర్తిన్

భేదముతీచ్చెదక యొకలు గేలినచేయన భంగిసజ్జనా !

రాధితచక్రచిన్నకుల రాజిత దివ్యపతాకధారిన్.

ఉచూ—(లేచి) అగ్రనాయకా ! నా యభిభాషణలను కూడ వినిచూడుడు.

ఉ॥ వేదముసాక్షి నేకొలుచు వేల్పులసాక్షిగ తాళిబొట్టు యీ
నాచుగళానికి చిటుతూడె సమర్పణ జేసినట్టి గం
గాధరరావుగారి పదకంజయుగంబుల సాక్షి నే ప్రజా
బాధలపీర్పగా బ్రతినబట్టినుమ్మి యుదారబుద్ధితోక.

రాజ్యం—కాంగ్రెస్ కల్పకభూతుహునూ ! సాస్తిర
సంకల్పమునుకూడ వెలుచరింపుచున్నాను.

చ॥ పతి చరణారవింధముల । భక్తియుతంబున గొల్పు
య్యుమా

నతికిని తిష్ఠ్యరాలనా. శాంతిక్రియండు ప్రసాదబాబుతో
నతిసము నర్వశక్తియుత సంస్థకు సేవను కేరకుండగా
బ్రతుకుదునే సీరాదానా భావములూని ప్రజాపకారిన్.

శేఖం—కాంగ్రెస్ సీప ! నా పత్ని తాళిప్రాయమును
కూడ సాంగోపాంగముగా విని చూచును.

ఉ॥ నంగర గంగమండు భుజపారిముఖుప బ్రతిఘటించిపై
పింగములాగు యేపురుషసింహుడుధూకెనోయట్టినుప్రతా
పాంగుని బోనుబాబుని పదాంధ్రులగొల్పి జనాళిసేవనే
పాంగుచుచేసెదన్ యొలకబోయక యుక్తవయస్సుశక్తినిక

చండ్ర—పంచాయతీ ప్రభుత్వసారధిన్ మీదయ
వలన ప్రకాశించెదను.

గిరి-...కార్యదీక్షానిమగ్న కంకణధాదుండనై గ్రామో
ద్ధరణంబునకు పూనుకొనగలను.

పద్మ-ప్రజలకు తలలోని నాచుకగా మెలుగుదును.

గురు-మీ యాదేశానుసారంబుగా తిరుగుదును.

శ్రీధ-నేనుకూడ యేకీభవింతును.

గణ-కాంగ్రెస్ సిద్ధాంతానుగుణ్యుండనై చరింతెను.

లక్ష్మ-నేనుకూడ యేకీభవింతును.

గారి-సభ్యులారా! మీ ప్రచూణ ప్రవచనాదులను
విని సంతసిచితిని...కాని...

ఉ॥ బీద జనాశ్రమంబు జన ప్రీతికి నిల్పిన త్యాగమూర్తి గం
గాధరు డుండగా మనకు కల్పకవృక్షములాగు నుండ వో
సోదరు థారా! వేరె పరిశోధనచేయగ నేల, మీతో సం
వాదము లేల సర్వము నివారణచేయగలండు యిప్పుడే, !
మరియు,

ఉ॥ వీరి కృపాకృతమున బీదలు చిక్కలు భీతి లేక యీ
యూరను హాయిగా బ్రతుకుచుండిరి వీరికృపానిశేన వా
క్యారణచేతనే ధనిక స్వాములు సమ్మదములచూచుట, ఈ
ధీదునిచేతనే శ్రమిలూతీరును యెన్నికలందుకూడనుకా,
అదియు నుగాకనో సోదరమహాశయులారా !

ఉ॥ వీరిలిటుండగా యికను వీరియుమాసతి వీరికన్న వే
సారక శాంతయద్ధమున సర్వవిధంబుల త్యాగశీలయై
పోరాసరించి ఖ్యాతికగుపొందిన సంగతి యెల్లవారికి
వేరెవచింపనేల కడు వేజ్యులు పూజ్యులు మీకు మాకునుకా

గనుక మీలో తగినయోగ్యులెవరెవరులలో వీరే
నిర్ణయింపగలరు. అన్నిటికినీ సమర్థనీయుడని మొదట తమరే
నుడివిత్తిరి. గనుక మీరి నిర్ణయ నిబంధనలకు బద్ధులమగుట
సకలవిధములూ శ్రేయోదాయకము. ఇక యడ్డదిడ్డ ప్రశ్న
లచే భాధింపకుండుదుగాక యని వేడుకొనుచున్నాను.

ఎల్లరు—(జేతేలు కొట్టుచురు)

శ్రీఘ—యుక్తాయుక్తము లెఱిగి యెన్నికను జరిపించి
నచో నిరాక్షేపణీయముగా యంగీకరింపగలము.

గణ—అది నీ కనవసరము.

శ్రీఘ—ఆదిలోనే హంససాదా.

గౌరీ—పదవీ వ్యామోహరహితులై, అపశ్వాహులై
అశ్రమపాసులకు సేవలను చేయుచున్న యయోగుచక్రతుల,
కృతపవిత్రులూ గనుక మీ యభీష్టానుసారముగా నడచు
కొనుట మనకెల్లరకూ శ్రేయోదాయకము. కాగ్రెన్ పైగల
యభిమానముచే దయచేసినారుకాని మీరు పదవులపై ప్రీతిపడి
దయచేసి యుండలేదని గ్రహింపుము. గనుక యిట్టి సు
స్కార ప్రియునకు నిష్కామయోగికి నొప్పినిగలిగించక చెప్పి
నటుల నడచుకొనుడని మరలమరల యాదేశింపుచున్నాను.

ప్రసా—(రహస్యముగా) ప్లేటును తీణములో సిల్వరు
ప్లేటును చేసినారు చూచితివా రాజ్యం.

రాజ్యం—చతురాననుడుగాని సామాన్యుడా !

గౌరీ—మరియూ,

ఉ॥ పెద్దతనంబువచ్చినది పేరుగించిన వాడుగాన నీ
 రిద్దరుగూడ హామీగను యీశుడు యీశ్వరిలాగు తప్పలక
 దిడ్డుచు పూజనీయులయి దివ్యతరంగు యాశ్రమాలలో
 పొద్దులు పుత్రుగాక యపువోసన బీజజనానికేయుచున్,

ప్రసా—మహానేర్పుగా, చిచ్చికొట్టిరాడు రాజ్యం.

రాజ్యం—ఒక మహా యాలపాటకుడు బోలపాటకుని
 మహిమలూ మైమరచి పోయినాడు...

గౌరీ—ఇక కాలహరణమీల గంగాధరంగారూ,?...
 మీ యిచ్చవచ్చినరీతి సమగ్రతాదృష్టితో శలక్షనుజేసి గ్రామ
 పితామహులను బిరుదును నార్థకనామధేయముగా జేసి
 కొనుడు.

గంగా—పెద్దలవాక్యమును త్రోసిపుచ్చక కర్తవ్యము
 ను కొనసాగించుచుంటిని, నిరాశావేశవశులైన సభ్యులు పిదప
 నిందింపకుండురుగాక...

ఎల్లరూ...జే జేలు...

గంగా—యువకశ్రేష్టుడూ, కాంగ్రెస్ కీర్తిగురీణుడు
 యుదాదుడూ, ధీమతుడూ, సుగుణోపేతుడైన మన ప్రసాదుడు,
 ముఖ్యాద్దుండని నా మొదటి నిర్ణయము.

గౌరీ—భేష్! భేష్! గుడవుగారి నిర్ణయము కడు
 సమంజసముగానున్నది.

గంగా—ఈ రాజ్యశ్రీ, మహాయోగ్యురాల, చిటుత
 ప్రాయమునంచీ, గురుభక్తి, ప్రజాభక్తి, పతిభక్తినికూడా

చాటుచుండిన మహిమోపేతుకాలు, గనుక మహిళల తరభున
సభ్యురాలుగా నిలువ తగునని చా ద్వితీయ నిర్ణయము,

ఎల్లచ—భేష్ ! భేష్ ! గుజివురారి నిర్ణయము, కడు
శ్లాఘనీయముగానున్నది.

గంగా—శేఖరంసహితమూ, యువకశ్రేష్టుడూ, పండిత
మృణ్యుడూ గనుక సభ్యతాపదవికి యర్హనీయుడైనవాడనియే
నా తృతీయ నిర్ణయము.

శారీ—మీ నిర్ణయము అద్వితీయముగానున్నది...

ఎల్ల—అమోఘముగానున్నది కూడాను...

గంగా—ఇక మిగిలిన రెండు స్థానంబులకూ గణపతి
శ్రీపతులు తగుదురని నా యంతిమ నిర్ణయము.

ఉమా—నాకు పరమసమృతము.

లక్ష్మి—నాకునూ సమృతమే...

శేఖ—మేము సమృతింపము.

చంద్ర—ముమ్మాటికినీ సమృతింపము.

గిరి—నీమాత్రముకూడా సమృతింపము.

పద్మ—ఎప్పటికినీ సమృతింపము.

గంగా—ఎందుచేత ?

శేఖ—లోగడ కొన్నికొన్ని ప్రజాసంస్థల కధిపతులై
మిగులహానిని చేయుటచేత !

గంగా—అది కల్లమాట. సమృతించి తీరవలయును.
ఏలనన మొదటినుంచియూ, కాంగ్రెసునకు ధనసహాయమును

విరివిగా చేయుచున్న శ్రీమంతులూ, గుణమంతులూ గనుక
యద్ధులనియే నా ధృఢనిశ్చయము.

గురు—హాన్-మంతులుగాని, గుణమంతులు గారనియే
నా దృఢనిశ్చయము!

చంద్ర—లోగడ వీరలు దగాకొడులై, యమాయిక
ప్రజలను యనేకరీతులగా మోసముచేసి యీనాటికి శ్రీమం
తులై సింహాసనములను, కబళింప జూచుచున్నారు. గావి కబ
ళింపనీయము.

శ్రీప—అధిక ప్రసంగమునకు తావు యీ యు
చున్నాడు. జాగ్రత్తసుమా!

గణ—పెద్దలనుజూచి సహించితిమి.

లక్ష్మణ—గురుతుల్యులగు, గంగాధరుని యీనతిని
మీరరాదని గౌరీనాథులవారు మొదటనే విశదపఠచినారు.
గనుక బద్ధులగుటయే మన విద్యుక్తధర్మము.

చంద్ర—ధర్మవిరుద్ధమగు యెన్నికకు మే మెన్నడునూ
బద్ధులముగాము.

శేఖర్—కాంగ్రెస్ సిద్ధాంతమునకే ప్రబలవిరుద్ధము
గనుక, యేమాత్రమైననూ యంగీకరింపజాలము.

ఉ॥ పెద్దతనంబువల్ల నొకవేళ పొరంపడి నారతే, మొ, వీ
రిద్దరు గూడకాని తమరిద్దరినికొ యెటు లొప్పుకొందు యీ
పెద్దలు ముప్పురాదే మునుపే సగమైనటువంటి భ్రాతృమీ
రద్దికి నాశనంబగుచు రక్తస్రవంతులు పోరి పారవే!

శ్రీప—అధికముగా ప్రేలకుడు.

గిరి—రెవెన్యూనునకు కాలుదువ్వచున్నాను. బ్రాగ్మతనుమా,

లక్ష్మి—మంచి చెడుగులను నిర్మలముచేసినది యీ మహానీను. ఎగాని శ్రమకుకాదు.

గిరి—ప్రజలుకాని వీరు కారు.

ఉను—తినుదు మొదలు కాంగ్రెస్ సిద్ధాంతములేవా? కాంగ్రెస్ సంస్థ మహాపవిత్రమైనదని గ్రహించిన పిదపగుగదా తమరు చేరగలిగితిరి. అట్లుచే యీ మహాశయులుకూడలోగడ తెలిసి తెలియక కాంగ్రెస్ సిద్ధాంతమునకు కొంచెము విరుద్ధముగా సంచరించియుండవచ్చును. ఇప్పుడు పరిశుద్ధాత్ములై కాంగ్రెసులో చేరిరి గనుక మీవలె యికముం దెందులకువిరు మంచివారు కా కూ డదు. నాకు సమాధానముచూచూచెదను.

చండ—సరస్వతీ ని కేలెవలబునకు వీరివలన సంభావనలు, సమకూరగలవని ప్రశంస పలుకుటగాని సరస్వమైన పలుకులుగావు.

గిరి—మీకు యభిమానధనులు కావచ్చును. మాకు మాత్రము దురభిమానులే,

శేఖర్—ఉమాదేవిగారా...?

చ॥ ప్రజ కపకారములనులుపు పాపులు వీరిని యెన్నిసాదులో రుజువుచేయగావినియు, రూఢిగ యిట్టులబట్టుచున్నచో నుజనులు మెత్తురే: యుజిమిచూచెదవేలను శిక్తిలాగు నీ భుజగడమంతయుకా తెలిసె: భూషణ చేతురెత్తుప్తువుద్వలన్.

గిరి—మీఁపప్పుడు న్నార్థపద్ధతై నారని తెలుసుకొని నాము.

(శ్రీ)ప—సుమ్ములనేగాక పెద్దలనుగూడ దూషింపు చుంటికిగా.

గణ—ఉమాదేవిగారిని దూషించిన మీ నాలుకను, యేల చీలుకలు పేలికలు చేయరాదూ?

లక్ష్మ—ఓరీ! కటిలహృదనూ!

చ॥ తరమెఱుంగంగలేక దయతాల్చిన తల్లిని కల్పవల్లికి
నిరసనగా తలంచి కడు నీచపుకూతల కూయుచుంటివే
గిరిధర; చూడుమింక కడు గిన్నవహించి మహాగ్ర
మూర్తి నై
పరపర నీదు నాలుకను బాకున చీల్చియు కూల్చివేసెదన్.

(అని పైకి)

(ప్రసా—(అడ్డుగాపోయి) ఇబూ! మనము శాంతి ప్రయులముగాని యశాంతియుతులముగాము గనుక దురాగ్రహాయ త్ర చిత్తులుగాక మిన్నకుండుడు.

రాజ్యం—దీనికై యింత వివాదమేలా, సర్వమునూ శాంతియుతముగనే చక్కపడచుకొనగలము. యిండుక మిన్నకుండుడు.

గౌరి—కాంగ్రెస్ కొలుపుకూటమిని మారణహోమ కూపముగా తయారుచేయకుడు.

(3)

ఉమా— ఛీ! ఛీ! ఇటువంటి సమావేశములూ పాల్గొనరాదు...

ఉ॥ పెద్దచికంబుచిచ్చినిలబెట్టిన మధ్యసబుద్ధులంత బల్ హద్దునుపద్దుకేకియిదివాంధునిజేసి తలంచుచుండగా బుద్ధశిలట్లుగాకదలపూనవదేలను దీనబాంధవా వద్దిక లేచిరమ్ము తలవంపులు గల్గినమీద నోర్తురే.
ఇకనైనా లేచిరాండి పోవుదము.

రాజ్యం—(వెంటనే పాదములపై వ్రాలి) తల్లీ! సభకు శాంతిభిక్ష నొసగుము

ఉమా—(క్రోధముతో) ఛీ! ఛీ! నా పాదములను ముట్టకుము. (అని చీరను లేచిపోవును.)

గంగా—(విరక్తితో) నాబోటివాండ్రు యిటువంటి చేతగాని పెత్తనములను నెత్తిన పెట్టుకొనరాదు.

కౌరవ—పెద్దలు శాంతిని యాదేశింపుడు.

ప్రసా—శేఖరం, వాదవివాదములతో కార్యసాఫల్యతను గణించుకొనలేమని యిప్పటికైననూ గ్రహించుకొనుము.

రాజ్యం—కడుసమర్థులూ శాంతియుతులూ గనుక చంద్రం గిరిధరులను యెన్నుకొనినచో చిక్కులు నివారణమగును గురుదేవా! మీరైననూ యంగీకరింపుడు.

గంగా—నా దేమున్నదీ మీ యెల్లరకూ యంగీకారమైనచో నిరభ్యంతరముగా నెన్నుకొనవచ్చును.

శేఖరం—మేము సమ్మతించితిమి.

ఎల్లరు—(జేజేలు)

శ్రీపతి—మేము కాంగ్రెస్ నుంచి విసిపోయి పోటీగా నిలచుటకుకూడా సమ్మతించితిరా ?

గౌరి—వీలులేదు బహిష్కరింపబడగలరు.

గణ—బహిష్కరించిననూ సరియే.

(నిష్క్రమింతురు)

చంద్ర—మీయీ ముష్టి బెదరింపులకు బెదరుకొను వారముగాము.

శేఖర్—కాంగ్రెస్ మహాసంస్థతో బ్రటిష్టు ప్రభుత్వ మే గెలుపొందలేక, తోక ఝాడించినది. ఇక మీరా పోటీ చేయునది.

రాజ్యం—ఎంతలో యెన్ని విషసంఘటనలు యెదురు ముట్టడించినవీ :

చ॥ అతినహనంబుతో ప్రజల నందఱినికొగని యుద్యమాలలో క్రితము మహోదధిన్ విపులకీర్తిని చాటినవూజ్వరాలుయీ స్థితిగను చీదరించుకొని చీలి చివాలున తేదిపోయె, యే యతుకులు తెచ్చునో ప్రవిమలాంధ్రసహోదరులార !

ముందికన్.

ఆమెయేగాక గణపతి శ్రీపతులుకూడాతోలగి చనిరి. యేమి కీడు రానున్నదియోకదా !

ప్రసా—రాజ్యం! ఇటువంటి మౌనరామలు మనలో
మనలకు కలుగుచుండుట నహజమేకాని యీ కొలది మత్సర
మునే హేతువుగా గైకొని కన్నతల్లి యగు కాంగ్రెస్ సంస్థకు
తెలిసిన మహనీయులు దూరముకాగలుగుదురా! అందులో
యమా గంగాధరులు సామాన్యదేహధారులా!

ఉ॥ ఆమెను కాంగ్రెసేకని మహత్తుగ వీరికి యిచ్చి పెండిలిన్
ప్రేమముతోడ జేసినది పెంచినతల్లిని కల్పవల్లినిన్
యేమని వీడగాగలరు యేటి జలంబుల పైని యల్లి మా
స్వాములు స్నానమాడమని శాబ్దవహించినరీతిగాజ్యమా!
గణపతిశ్రీప్రతులనుకూడా మన గురువుగారు మండ
లింపగలరు గాన భయము విడువుము.

శౌరి—ఏదోవిధముగా యీనాటికి కార్యక్రమమును
ముగియింపజేసితిమి. ఇక మిగతా కార్యక్రమమునుకూడా
ముముఖతతో ముగియునట్లు చేసుకొనుడు.

ఎల్లరు—జై పంచాయితీ ప్రభుత్వమునకూ జై...
ప్రసాదునకూ జై...రాజ్యశ్రీకి జై...

తెర వ్రాలును.

5

(గణపతి, శ్రీపతి, లక్ష్మణపతి, కాంతంగారలు యాసీనులై యుండగా తెర తేచును. గృహము)

శ్రీపతి—(ఋగ్వేదమునకు) సోదరమహాశయలారా !
అనేకమారులు ధనసహాయము చేసి కాంగ్రెస్ మహాసంస్థను
కాపాడినది మనము.

కాంతం—ఔను దాని భారమును మనమే వహించి
తిమి...

గురు—మనము దానిని వరియించకపోయిననూ అది
మనలనే వరియించినది.

గణ—నాయకుల స్వాగతములకూ, జయతులకూ,
జిన్నదినోత్సవములకూ కావలసిన ధనమును సమకూర్చినది
కూడా మనమే.

గురు—బావులను తీయించినదీ మనమే, పూడిపించినది
కూడా మనమే.

లక్ష్మణం—అన్నసత్రములకూ, వృణ్యకార్యములకూ అన్ని
వ్యవస్థలకూ యధిపతులము మనము.

గురు—ధర్మకర్తలమూ మనమే ధర్మభివృద్ధులమూ
మనమే.

శ్రీపతి—మనవలననే సామాన్యపట్టణములు యలకా
పురీపట్టణరాజములను ధిక్కరింపజాలగలుగుచున్నవి.

గణ—మనవలననే కాంగ్రెస్ మహాసంస్థ ప్రతియొక యెన్నికలయందుననూ విజయశంఖారావములు పూరింపజాల గలుగుచున్నది.

గురు—మనవలననే యప్రతిష్టపాలగుచున్నదికూడా.

గణ—అట్టి దేశోద్ధారకులమైన మనలను, వాణిద్యోత్సృజ్యులమైన మనలను గడ్డిపరకతో సమముగా చూచినారు.

గురు—ఖర యను తోకనుకూడా యియ్యమనినారు.

గణ—కడకొక్క ముఖ్యస్థానమునుకూడా మనకు చక్కసీయకపోయినారు.

శ్రీప—వారు ధర్మకవచములను తొడగినారుట.

లక్ష్మ—దీక్షానిబద్ధకవచాదులు మనకు లేవుట.

కాంత—కాంగ్రెసునకు వారు సన్నిహితవారసులుట.

గురు—మనము బేవారసులముట.

శ్రీపతి—ఎంతటి నిర్లక్ష్యమైనారమో మీరే యోచింపుకొనుడు.

గణ—గౌరవము రూపుమాయవలసినదేనా...?

లక్ష్మ—గ్రామపెత్తనమునకు తిలోదకము లిడువ వలసినదేనా...?

గురు—రచ్చబండలు రజకులపాలైపోవలసినదేనా...?

శ్రీపతి—పలుకుబడి పలుచబడిపోవలసినదేనా...?

శ్రీపతి—తావాతు లేని దామోదరులకు దాసోహ

మనవలసినదేనా...? ఎమిచేయవలయునో మీరే యోచించుకొనుడు, ఏరకముగా నైననూ యెన్నికలతో మనము గెలువలేనిచో యెందుకునూ క్షోరగానివారమై పోగలము.

గణ—మరియొక రకముగా కక్షను తీర్చుకొనవలయునేగాని అసమానశక్తిని గణించిన కాంగ్రెసుతో చీలియి జన్మమునకాదు వృత్తరజన్మమందైనా పోటీనిచేయులేము. ఒకపేళ్ల చేసిననూ గెలుపొందుట దుస్తరమూ, దుర్భరము కూడాను.

కాంత—నేనుండగా మీకా భయముక్కరలేదు.

గురు—భృహన్నలకు సాయపడకల వృత్తర కుమారుడు కూడా కలడు.

కాంత—మీకుగలిగిన ధర్మసం దేహములను తుణములో పటాపంచలు చేయుజాలగలగును. ఈనాడు ప్రతియొక మానవుడనూ స్వార్థమునకే యులవడియున్నాడు. గనుక మనమెందులకు పోటీనిచేసి విజయదుండుభులు మోగింపలేమో సుంతయోచించుకొనుడు.

గణ—మన ప్రజలు తమరసుకొనునంతటి దుర్బలహృదయులుగారు. గనుక కాంగ్రెసుతో పోటీనిచేయుట శోచనీయాంశము. ఇంతటితో విరహుడుకొనుట శోభస్కరము కూడాను.

లక్షుం—చీమూ నెత్తుడులేని చవలనాగన్న లనవలసిన పిటికిపలుకులు గాని యివి చెలుకుపలుకులుగావు.

శ్రీప—మలప లనవలసిన ముఱికిపలుకులుగాని పావు
కాదు లనవలసిన పరబత్తు పలుకులుగావు.

కాంత—శహాధాన్! ఆ మాత్రపు చుట్టుకుతనమున్న
సుముఖులు గనుగ నలహా నీయచున్నాను. గెలచుటకు
సాధనములను వెతకుచున్నానుకూడాను.

గణ—బ్రతికిపోవుదుము గనుక వెతకుడు ..

శ్రీప—రాచకీయ చతురంగ మహాయెత్తులకు పయి
యెత్తులను యెత్తగల బత్తుడవు మాలో నీవే గనుక వెతకుడు
మీరు మెగ్గరమఱిన నిలచిన మేము నుగ్గునుగ్గు చేయమూ.

గణ—అంబ పలకమంటే పలకదూ!

లక్షు—నీకొక కుబేర పీఠ మమరగలదుకూడా.

కాంత—నామూటలు వినుకుంటే, మీకు కొమ్ములు
మొలవమంటే మొలవవూ!

గణ—ఎందుకు వినమూ.

కాంత—సరియే వినుడు... ప్రజాధరణకు వాత్రుండైన
మహానాయకుండు మన యీ గ్రామమునందు యెవరుకలరో
మీకు తెలియునుగా...?

శ్రీపతి—తెలియును మన గంగాధరము గారేగా!

గణ—అయనగారి సతీమణికూడామహానాయకురాలే.

కాంత—వారికి సాటిరాగలుగు నాయకీ నాయకు లీ
ప్రాంతమున కలరా?

లక్షు — ఈ ప్రాంతముననేగాదు; తదితర ప్రాంతములలోకూడ లేదనియే నా యభిప్రాయము.

ఉ॥ వారిని మించగాగలుగు వందననీయులు మేటినియెడల
లేడు ప్రదేశమందు, యింక లేడుస్వరాష్ట్రమునంపుకూడయు
ద్దారులు దివ్యభావుల, యుదారులు వారిలోగొరినాధుడే
పోరగ లేడు యెన్నికలపోరున యన్యులు గెల్తు శేమహిన్.

కాంత — గనుక వారు మహా ఘనులని తమకు తెలియును కదా...?

గణ — తెలియును. ఈ గ్రామమున పాలుత్రాగు పసి కూసలకుకూడా తెలియును.

లక్షు — నలుగురికి కావలసినవాడనికూడా తెలియును.

శ్రీపతి — ముఖ్యముగా ఈ బేయలు లేనిదే కుచ్చేలురకు గంజినికూడా పోయజాలడగ్గ తెలియును.

కాంతం — వారిలో వారికి కలతలు కలిగినవనికూడా తెలియునా?

శ్రీపతి — ఎందుకు తెలియును.

గురు — కలతలు కలుగుటకు కారకులము మనమేగా!

కాంత — గనుక వారిని మనలో గలవుకొనుట ముఖ్య వసరము.

గణ — కలియుట దుస్తరము.

లక్షు — వారికి కాంగ్రెసుపైగల యాదరాభిమానములు వర్షనాతీతము. మనలో కలియుట మహా దుస్తరము.

చ॥ కలిగిన బల్మినికొ, తనదుకల్మిని, కాంగ్రెసుసంస్థకై మహా
విలువగ ధారవోసి నిజవిప్రీడుగా మనుచున్న త్యాగితా
కలియునె కాంగ్రెసేతకుల గారడితంతులనమ్మి పిత్రమా!
ఫలితములేదు పైగ నగు బాటగునుమ్మి తలంపగానటుల్.

కాంతం—అదియంతయూ మీ కెందులకూ నేను చెప్పి
నటుల మీరు చేసినచో వారిని ముక్కాల మూడుఘడియల
లో మనవైపునకు త్రిప్పివేయగలుగుదును.

శ్రీప—పిద్ధముగనే యుంటిమని నుడివితిమిగా.

కాంత—మన మారహరునకు ఘమాదు పాతిక వేల
రూపాయలను సరస్వతీనికేతనాధికారిణి యగు యుమాదేవి
గారు బాకీ యాయవలసియున్నది.

గణ—ఔను. ఒకనికేమిటీ మాలో చాలామందికి
పుభయలూ బాకీపడియున్నారు.

కాంత—గనుక నాబాకీలవారంతాపోయి యొక్కమ్మడి
వసూలునిమిత్తం నొత్తిడిచేయుట 'మధ్యసూత్రమైయున్నది.

శ్రీప—సరేయే తరువాత !

కాంత—తరువాతసంగతి తరువాతనే విశదపడగలదు.
నేను రమ్మగమని కబురుపెట్టి వెంటనే వైకముఖ సహా
బయుల దేరి సరస్వతీనికేతనమునకు రావలసియున్నది. (రహ
స్యముగా చెవులోనూది) తెలిసినదా !

శ్రీప—చిత్తము తెలిసినది.

గణ—మీవూహామమోఘమైనదనికూడా తెలిసినది.

లక్షు—ఇతరుల క సామాన్యమైనదనికూడా తెలిసినది.

కాంత—ఇక అఖండమైనదనికూడా తెలుసుకొన గలదులే.

ఎల్లరు—(జేజేలు)

కాంత—గురునాథం, దొర్లుడుపుచ్చకాయలాగు తిరుగు తెన్నావు. జాగ్రత్తనుమా! గుట్టు బైబుకుపోతే నీ—తోక లను కోసివేతుము.

గురు—సారకాయలను కోయవలసినదేగాని, నా తోక లను నీవేమి కోయజాలగలుగుదువా? అందులో నావి వ్రక్కు తోకలూ యినుపతోకలుగా!

గణ—వీడితో నేమిగాని యికకదలండి పోవుదము.

(జేజేలతో నిష్క్రమింతురు.)

✽

6

[సరస్వతీ నికేతనములో వుచూడేవి క్రోధోష్మలురాలై యటా నిటూ తిరుగుచూ]

ఎన్నడూ కనవిని యెఱుంగని పరాభవంబును నేటికి చవిచూడజాలగలిగితిమి. తుదకు యనామధేయ కాగ్రేసరుం డైన శేఖరాధముని పలుకులకే విలువకలిగినది. మా సహాయ మపేక్షించిన గణపతి శ్రీపతులకు యవమానము సిద్ధించినది.

ఎంతదాడుణము. తలచిన హృదయ విదారకమగుచున్నది. సహించుటయూ...? వారిని సహించి విడువరాదు. కీర్తిపౌధము కూటననూ, శాంతిజ్యోతి చల్లగొననూ, సరస్వతీని కేతనాధి కృత సమసిననూ గరియే సహించి విడువరాదు.

మురహ—ఉమా దేవిగారూ...!

ఉమా—ఎవని వారు...?

ముర—నేను మురహడుడను.

ఉమా—బాకీ ననూలుకేనా...?

ముర—చిత్తం...అందుకే.

ఉమా—ఈ నెలవరకూ అగ్ని రాకపోయినావా...?

మురహ—అగుట కవకాశములేదు.

ఉమా—రావలసిన చందాలు వనూలుకా లేదు కొంత కాల మాగకూడదూ...?

ముర—వీలులేదు.

ఉమా—వీలులేదా...?

ముర—ముమ్మాటికీ వీలులేదు.

ఉమా—అంత నిక్కచ్చగా మాటలాడుచుంటి వే మోయ్ !

ముర—నాకున్న బాధలటువంటివీ...

ఉమా—సరియే రే పీసాటికి తల తాకట్టుపెట్టి తెచ్చి యాయగలను పోయి రమ్మ.

ముర—ఇవ్వో చో యిప్పిండులకు లోనగుదును.

ఉమా—చూటతప్పట యనునది చూవంశముననే లేదు గనుక పోయి రమ్మ.

ముర—చిత్తము... (నిష్క్రమించును)

కాంతయ్య—(ప్రవేశించి) ఉమా దేవిగాదు వున్నావా?

ఉమా—అప్పుల బాధకు చూవకుండా వున్నాను. కూర్చో నుము కాంతయ్యా!

కాంత—చేతులార చేసుకొనినాడు. గణపతి శ్రీపతులకు తమరిడిన. వరములను, చెల్లుబడిని చేసుకొనగలిగినయెడల మీ యప్పులూ, గిప్పులూ గుప్పునమాయమై పోకపోయినవా.

ఉమా—సైంధవులు దాపురించి వ్రతభంగముకావించి నాడు దానికి మేము మాత్ర మేమి చేయగలము.

కాంత—వైగా మీకా పరాభవము. మీకాతలవంపులు, లోలోత్తర మహాపురుషుడైన గంగాధరున కాయపజనుము...హరి; హరీ! తలచిన కడుపు తలుగుకొనిపోవుచున్నది. ఇక మీకెటు లుండునోకదా! అవమానాగ్ని పరం పరల కాగలేక యా మహానుభావుండెంత హడలుచుండెనోకదా! తల్లీ! మీవంటివారికి తలవంపులు ఘట్టిల్లజేసిన విశ్వానరహీనులకు మీరేకాదు మేముకూడ ప్రబలవిరోధులమే! అన్ని విధములగావారిని యెదుర్కొనుటకు మేము తయారుగా నున్నాము గనుక విచారింపకుడు.

ఉమా—అవనూనాగ్నికి యాహుతివేయకయే చల్లా రదు శాంతయ్యా! ఆలోచింపుము. సం దేహింపక అగ్ని గుణ్ణములను తీయింపుము. మాయాప్రతిష్ఠలు విధ్వంసములై పోయిననూ సరియే వెనుదీయక దాడుణ క్రోధపూరితహోమ గుణ్ణములకు ప్రదక్షణములను చేయగలము గనుక చేయింపుము.

శాంత—తల్లీ! ఊరడిల్లుము. శత్రుని ర్భేద్యములైన వ్యూహములను పన్ని ప్రతికర్షులను ఢీకొనుటకు నేను సిద్ధముగ నేయున్నాను. గణపతి శ్రీపతులుకూడా తరుణమునకై వేచియున్నాడు గనుక యూరడిల్లుము.

గంగాధరుడుప్రవేశిస్తూ—ఉమా! ఉమా!

ఉమా—ఉన్నాను క్షీణచంద్రునకు స్వాగత మీయుటకు వున్నాను.

గంగా—పాలిపోయిన, నీమేనిపై, దిగచమట లావరించినవేమి వ్రమా!

ఉమా—మీ రింత యాతురుతగా చనుదెంచుటచేత.

గంగా—గా యాతురతకేమి గాని వ్రమా! ఎంతపని జరిగినదో చూచితివా...?

ఉమా—జరిగినదేమో జరిగినది. ఇక జరుగవలసినదానికై యూహింపుడు.

గంగా—అదికాదు. అప్పలవారు ముట్టడించివారు.

కాంత—చుట్టనైపోయితిరి గనుక చుట్టజించినారు.

గంగా—నికేతనములో నిలువద్రవ్యమేమైనా కలదా?

ఉమా—ఇక్కడేమున్నదీ!

కాంత—పరాభవముతో కలసి పలాయనమైపోయినది.

ఉమా—ఇంకా మీకడనే కలదనుకొనుచున్నాను.

గంగా—నీకెందుకూ...?

ఉమా—మీకెందుకో నాకునూ యందులకే.

గంగా—నాకుగలిగిన దుణుబాధ నీకునూ కలిగినదా?

ఉమా—ఎందుకు కలుగదూ?

కాంత—కడుపులో వ్యధబాధకూడా కలిగినది.

గంగా—గ్రామమున రావలసిన చందాలు కూడా వసూలుకాలేదు.

కాంత—ఇక వసూలుకాదు కూడాను.

గంగా—ఎందువలన?

కాంత—గణపతి శ్రీపతులు వున్నారు మనుటవలన,

గంగా—దాని కెవరేమి చేయగలరూ, ఇంతకూ వారి కా యోగ్యతాపదవులు గొనవలసిన యోగములేదు.

కాంత—మనకుండి యేడిచిననుకదా!

గంగా—నాకా తలపే కలిగివుంటే యీపాటికే సాధించి గలిగేవాడిని...

కాంత—ఈ దృష్టమైనకాదు. ఇక పుత్తరదృష్టమున సాధించకలసినదే...

ఉమా—నిజముగానేనా...?

కాంత—ఒక చెప్పన శనులారచూచియూ తమదుకూడ యమాయకురాలవలె యడుగుట వాడినూ లభిమాదేవి గానూ! మేమెల్లరము మీ యడుగులకు మడుగులొత్తుదు మనియూ, గ్రామములో మీ పలుకుబడిని ధ్వంసముచేసి ననుగాని తాము ప్రభులము కాలేమనియూ చేసిన మోసముగాని మరియొకటిగాదు. మన వెట్టి కర్మరాజు ఆమోసమేమిటో యావేషమేమిటో తెలుసుకొనలేక వారిని రాచుకొని పూచుకొని యింకనూ తిరుగుచున్నారు.

గంగా—మోసమా!

కాంత—కాకమరి యేమనుకొనినానూ...? అంతా మోసమే.

ఉమా—గనుకనే రసాభాసముగా మారినది.

కాంత—వెనుకటి విశ్వాసమువలన యిండుక చిచ్చి కొట్టుటయేగాని సమయ మరుదెంచిన వారెల్లరూయడ్డుగులు కొనువారలె యని యిక్కనైనా యూహించుకొనుడు. గణపతి శ్రీపతుల మాటలటుంచి మీకు పడవీకాంక్ష గలదని మన ప్రసాదనకు తెలియదా?

ఉమా—ఎందుకు తెలియదూ?

కాంత—పోనిండు మీరాజ్యమునకైనా తెలియదా.

ఉమా—దాకేకాదు వారందరికీకూడా తెలియును.

కాంత—మాటమాత్ర మనకూడదూ?

ఉమా—కుడుములనిడి పండుగ యనుకొనమనినారు.

గంగ—చూచెదను,

కాంత—ఇంకా చూడవలసినదియే.

ఉమా—నేను బ్రతికియుండగానేనా? ఏమోనాకు నమ్మకములేదు మన కోరికలు జరిగి పోవలసివచ్చే.

గంగా—కాదు. ఇప్పుడేచూచెదను. ఈ మరుక్షణము వనే చూచెదను. మోసమో లేక యే వేసమో యీ యుత్తరక్షణముననే ఘోనులో మీయెరుట మాటలాడి చూచెదను.

కాంత—ఆపాటి యోగమున్నచో మేమీపాటికి యం దలములను మోయకపోయినామా! స్వామీ! మీకా యోగము లేదు.

గంగా—ఫాలనేత్రమును తెరచి చూచెదనుగాక (అని చరచర ఘోనుకడకేగి) గారీవాధ!

తెరలో...ఎవరు...?

గంగా—నేను గంగాధరుండను.

తెరలో...ఏమిశలవు...

గంగా—ప్రజలు గొడవపెడుచుండ భరింపలేక
పిలిచితిని.

తెరలో...ప్రజలు గొడవపెడుచుండిరా !

గంగా—ఔను.

తెరలో...ఏమని...?

గంగా—నన్ను సభ్యునిగా నిలవమని.

తెరలో...వీలులేదు.

గంగా—నాకే వీలులేదా...?

తెరలో...ముమ్మాటికినీ వీలులేదు.

గంగా—ఎందుకు వీలులేదా...?

తెరలో...ఇదివరకే నిర్ణయమై పోయినది గనుక.
మరియొక సంస్థకు మూలాధాడుడవగుటచేత కూడాను.

గంగా—ఎందుకు వలనుపడదో చూచెదనుగాక.

తెరలో...విరుద్ధముగా ప్రవర్తించినచో కాంగ్రెసు
మంచి బహిష్కరింపబడగలవు.

గంగా—గౌరీనాథ్ : బహిష్కరింపబడిననూ సరియే,
పోటీగా యీ యుమాబాలగంగాధరులు సభ్యులుగా నిలచియే
తీరగలరు. బహిష్కరింపువారు ప్రజలుకాని మీరుకారు.

తెరలో—ఆవేశము వలదునుమా.

గంగా—బహిష్కరింపుడు. సిద్ధముగ నేయున్నాను.

కాంత—ఉమాదేవిగారూ ! విన్నారా !

ఉమా—విన్నాను.

కాంతం—ఆయనమ్మ పెండ్లి అణిగెనమ్మ రంధీ
“యనినట్లు” అనుకన్నంతా బరిగినది.

గంగా—(క్రోధోన్మత్తుడై) నాకాయాంక్షయాయునది

కాంత—మిమ్మా బహిష్కరించునది.

ఉమా—మనలనా వెలివేయునది.

గంగా—బహిష్కరింపబడనున్న యీ గంగాధరుని
సామార్థ్యంబును చవిచూచెదరుగాక.

చ॥ విలయముసంభవించినను, విశ్వవికాసము రూపుమాసినకా
వలలను పన్నినకా అరులు. వాగులు, వాహిను లడ్డగించినకా
కలవర మొండకుండ యల కాగ్రసుసంస్థకు పోటిగా నిదే
నిలచెద గెల్చెదకా మనుజ నీతికి భంగమురాని భంగిగాకా

కాంత—జై గంగాధరునకూజై, గంగాధరునిపార్తికీజై!

గంగా—ఏమైననూసరియే మనమిప్పుడు స్వతంత్ర
తగా నిలచి తీరవలసినదియే.

ఉమా—మనమేకాదు. మనతోపాటు గణపతి శ్రీ
పతులుకూడా సభ్యులుగా నిలచి తీరవలసినదియే.

కాంతం—మేరుమంధరులలాగు వారు మన కండగా
నుండి తీరవలసినదియే.

ఉమా—అదిగో కులగిరులలాగు రానే వచ్చు
చున్నాను.

శ్రీపతి—రాం! రాం!!

గణ—మన పంతులుగారు నిగులుపడి కూరుచున్నారేమి కారణం,

లక్ష్మం—కారణ మేమై యుండునోకదా,

చ॥ తొణకియెఱుంగ డెన్నడును దోషహరుండుయు

మాధవుండు, యీ

దినమున యేలనో మఱొకటిరున శ్రోధదవానలమ్ములో
జననము గాంచినట్టి గ్రహచారదుమారధూళికి
వణకుచున్నయట్లు గనువానికి తోచెచుహేతువేమొకో.

కాంత—శారీనాథులవారు గురువుగారిని బహిష్కరింప
గలుగుదురుట... దీనిజనాశ్రమాధికారులు గాన సభ్యులుగా
నిలచుట కనర్హులట.

గణ—కేంద్రకాంగ్రెస్ కార్యదర్శియగు శారీనాథుడే
కానిత్యతావృద్ధయందై యటు పలికినాడుగా...?

కాంత—గ్రామ యువకాంగ్రెస్ ప్రముఖులు పలికించి
నటుల పలికినారు. వారితప్పేమున్నదీ...?

శ్రీపతి—మీము చీము నెత్తురు లేని చవటలముగాము
గురుదేవ్! సంకోచరహితులై వోటరుల జాబితాలను
తయారుచేయింపుడు.

గణప—ఇదిగో మువ్వరమూకలసి మీకు చూడు
లక్షల యేబదివేల రూప్యములను ముట్టచెప్పచున్నాము. గె

కొని రుణవిముక్తిని పొందుటయేగాక గెలచి మా విశ్వాసమును జూరగొనుచూ క్రోధవిముక్తినికూడా చేచుకొనుము.

అక్షుం—ఎన్నికలకు కావలసిన ధనబలగములను మేమే యేర్పరుచుకొనగలము. గనుక విచారముడిగి రథాధిరూఢుడవై కార్యక్రమమును కొనసాగింప చూడుడు.

గంగా—(పుచుకొనుచూ) మిత్రులారా!

చ॥ బ్రిటను ప్రధానివచ్చి తమచింకము చాలని మందలించినకావటమున మానుడంచు మన హైందవమంత్రులు గూడ చెప్పినకా

యిటలి యిరాకుదేశజాలు యిర్వినుగిర్విను లొచ్చి చెప్పినకా పట్టుతరళాలినై వినక పార్తివహించి జయించితీరెడకా.

గనుక యభ్యంతరములు చెప్పక మీదుకూడా పదవీపా)త్తికై పట్టుదలతో పనిచేయుడు.

ఎల్లకు—దీనజన బాంధవులైన శ్రీ శ్రీ శ్రీ గంగాధను నక్కూజె...

(పరుగుపరుగున స్రునాడు —ద్యములు ప్రవేశించి గంగాధనుని పాదముల వ్రాలుదురు.)

ప్రసా—మాతాక్షమిందుము. గురుదేవ్! అనుగ్రహింపుడు.

చ॥ అలగినచో మహామహాలు ఆంధ్రపతాక ప్రతిష్ఠ నొచ్చునే!
తొలగినచో గురూత్తములు తొంబది తొమ్మిదిదాడు
తొక్కరే

తెలుగులు కేటయై నిలచితే మన గ్రామము ముక్కలవ్వదే
చులకనగా పరుల మనలజూచి హాసింపరె ధూమమేలదే
గంగా—నేటి కెంతవాడవైతివిరా ప్రసాద్! నాకే
నీతులను గఱపదలచి వచ్చివిగా...

రాజ్యం—గ్రామపితామహా!...

ఉ॥ హాయిగ యాశ్రమంబున మహాత్మునిలాగువరించి ఖాది కా
షాయి కులాయినికొ యకలుపాత్ముల నేలుటమెప్పుగానివం
చాయతి రాజ్యనిర్వహణ సాగరమీదగ జూడుటొప్పునే
మాయలమారి యాశ్వికుల మాటలునమ్మి గురూద్వతం
సమా!

ఉమా—ఇంకనేమీ! రాజ్యలక్ష్మీకూడా మనకు
చక్కట్లు దిద్దజాలగల సమర్థసియ్యురాలైపోయినది.

రాజ్యం—తల్లీ! ఈరాజ్యము నీరాజ్యముకాదా? దుర
హంకారులరీతిని యీ రాజ్యమును చీలికలు పేలికలుగా
చీలతీసిన మహాసంకటములు సంభవింపవాలేల్లీ : ఇప్పటికి
రెండు తునకలగుటచేతనే మతోన్మాదుల ధాటికి తాళలేక
ఈనాటివరకూ తపించిపోవుచున్నాము. ఇక పెక్కుతునకలైన
ప్రజలు భరింపగలరా తల్లీ!

ఉ॥ మాతవు నీవు మాకు యిక మాతవు బీదజనానికెల్ల మా
నాతులపట్ల విద్యలను నాటికి నేటికి నేర్పుచున్న ధీ
మాతవు గాన నీవెయపమార్గముజూపెన శాంతియుబ్బునే
భ్యాతి నశింపదే మరల కాలిడజూడరె స్వేతవర్తకుల్.

ఉమా—చాలు ! చాలు ! నీమాత్రము మాకు తెలియక పోలేదు. ఇందులకేనా మీరు వచ్చినది.

గణ—మరింకెందులకోననుకొనినాము.

గంగా—మాకు మీరు చెప్పనక్కరలేదు.

కాంత—మీరేకాదు యల బ్రహ్మాండ నాయకుడొచ్చి చెప్పిననూ వినువారముకాము.

శ్రీపతి—ఇదియొక యెత్తు,

గణ—మీయెత్తులు గిత్తులు మాకడ పనిశాయవు.

లత్తుం—గురువునకు పంగనామాలు పెట్టుటకా వచ్చితిరి.

గంగా—మిత్రులారా !

ఉ॥ వీరలెకాదు ఢిల్లీపుర పీఠము లెక్కిన ముఖ్యనాయకుల్
చేరగవచ్చి చెప్పినను చేవనుచూపక యించుకంతయున్
పేరును చూపుకోను కని పెంచిన కాంగ్రెసు సంస్థలతిక్క
తీరియెపోయె నాదణము దీనికి హేతువు గారినాధుడే.

ఉమా—గనుక గారినాధునికడ కేగి బాపురుమనుడు
మాకడ నాపురుమనుట మీకు లాభదాయకముగాదు.

ప్రసా—గురుదేవ్, తమకు నిజముగా పదవీవ్యామోహమే కలిగియున్నయెడల మేము వైదొలగి తమకు చెందజేయగలము. దయచేయుడు.

గారీ—ఈ తెలివి నిన్న నేమైపోయినదీ!

శ్రీప్ర—అందితే జట్టూ అందకుంటే పాదములా !

రాజ్యం—ఈ శిష్యపరిమాణువు లీయవలసిన గురు కట్నము లవియేనని తలచినచో యభ్యంతర మేమాత్ర మునూ లేదు. దయజేయుడు...

కాంత—సర్వసమర్థనీయుండగు గురుపుంగవునకు తమ రిచ్చుటయూ, వాడు పుచ్చుకొనుటయునా?

శ్రీప్ర—చేతగానివారి కీయగలుగుదురా...?

గంగా—ఈయవలసినది ప్రజల; తమరు కాదు.

రాజ్యం—ధనకాంత కలిగినచో శక్తి కలిగినంతవరకు తీర్పజాలగలము.

ప్రసా—మీదయవలస మేముకూడ శ్రీమంతులమే. గావున యనుగ్రహింపుడు...

గౌరీ—పదవీలోలుగు కావచ్చును గాని కేవలము ధనకాంతలోలురని తలపబోకుడు.

శ్రీప్ర—రాచకీయ బాధితలకు యీవు లీయుచు న్ననూ చేయిచాపని నిష్కామయోగిని ధనకాంతలోలునిగా భావించుకొనుచుంటివా ప్రసాద్!

లక్ష్మం—లక్షులకు లక్షలు యాయజాలగల యక్షుల మూ, దక్షులనూ కలిగియుండగా యిక యాయక్కుపక్షులూ మీకు చాలినంతి యాయజాలగలుగువది...

గంగా—ఇంతట గౌరవముగా తొలగిపోయిన మీకు

కొంతలోకొంత మేలుకలుగగలదు.

ఉనూ—లాభములేదు. యిక తరలవచ్చును.

ప్రసా—లాభములేదా...?

గంగా—ముమ్మాటికిసి లేదు.

కాంత—ఏమాత్రముకూడ లాభములేదు.

ప్రసా—గ్రామమును చీలికలు పేలికలుగా చేయవలసినదేనా? గురుదేవా! మూత్రుద్రోహము కూడదు మహా ఘోరము. ఏతల్లి స్థవ్యపానంబును గ్రోలి దుర్భరదాగిద్య దాస్యశుఖముల బారినుండి విముక్తినిజెంది స్వతంత్రుల మైతిమో! ఏతల్లి మహత్తర శక్తిసామార్థ్య సమపాయ సాధనాదులచే చరసాలలో చావక శాంతిసమరమున చొమ్ములు నిరాఘాటముగా చటుచగలిగితిమో! ఏతల్లి కృపాకటాక్ష పీక్షణావళులచే ఆగమ్య పదిహేనవ తేదీన స్వతంత్రునినొత్త పమును జగజ్జేగీయ మానముగాజేసి విజయ శంఖారావమును దశదిశలు మూరుమోగునట్లు పూరింపజాలగలిగితిమో ఆ మహాతల్లి యగు కాంగ్రెస్ మాతకు దూరముగా తొలగి చన రాదు. భారతదేశమున మన కాంగ్రెస్ తల్లికి బలహీనత గూర్చిననాడు చుట్టూ కాచుకొనియున్న దుష్టశక్తులు ప్రళయ తాండవం చేయగలవు. మనదు మాత్రుసంస్థకు తలవంపులు తెచ్చిననాడు భారతజాతి నిర్వీర్యమై నిస్తేజమై, చైతన్య రహితమై పోగలదు గనుక యోచింపుకొనుడు.

(శ్రీ)ప—సీ యీ గంభీరోపన్యాసమును విని వేయుటకు
పూలహారమైననూ లేదు.

గణ—ఇక నీవీరంగము చాలుగాని కదలుము.

కాంత—మీమాత్రము మాకు తెలియకపోలేదు.

ప్రసా—ఛీ! దేశకోపలలారా! మీ ముఖము
లను చూచిన పంచమహాపాతకములు చుట్టుకొనగలవు. మీ
బోటివాడు స్వార్థపడులై, స్వామిద్రోహులై దేశమును పర
దేశీయుల పాలుగా జీసి బానిసదేశముగా తయారుచేసినారు.
నేటికి మహానీయుల కృష్ణిఫలితము వలన విముక్తిని బడసిన
యీ దేశమును సఖమైవచ్చిన యీ దేశమును, మరలమీరు
చీలికలు పేలికలుజేసి యేలుకొనజూచుచున్నార. ఇది మీ
వినాశమునకే నుమా!

కాంత—నోదమూయుము. మీ రేకాదు మేముకూడ
దేశభక్తులమే.

రాజ్యం—(అశ్రుపూరిత నయనాలతో) మాతా!
అటు చూడుమూ! మీచే ప్రతిష్ఠింపబడిన త్రివర్ణ పతాకముల
చుట్టూ గాలి దూమారములు క్రమ్మకొని వచ్చుచున్నవి.
రమ్మ తల్లీ! కాసాడుకొనుటకు రమ్మ. అపరయుమాదేవివై
యరికట్టుము. అశాశ్వితమైన పడవీవ్యామోహమునకు చేసిన
త్యాగములను బలిగానీయక శాశ్వత శాంతిదాయనియైనమన
ధర్మచక్ర పతాకమును తూలిపడకుండ పట్టుకొనుటకు రమ్మ,
తల్లీ! జాలిలేదా? ఏమతమునకునూ, ఏకులమునకునూ

ఏవర్గమునకు ఏదేశమునకునూ హానిచేయక మహాపాపకారములనే గూడా చేయుచున్న ధర్మచక్ర చిహ్నచిహితముపై నీకీటి విరక్తి యేల కలిగినది తల్లీ! ఆ పతాకచ్ఛాయల క్రిందను కదా మమ్ములను సాకితివి, ఆ పతాక ప్రభావమువలననుకదా అనేక కష్ట సాగరములను యీదజాలగలిగితివి. పంచాయితీ ప్రజా ప్రభుత్వ పాలకపీఠములూ, భవనములూ, భువనములు కూడా మలినరహితములై పోయినవి. తల్లీ! ఆనాటివిశ్వాస మేముల కొరిగినదీ.. ఆనాటి పవిత్ర ప్రమాణములు యేడల రాసిలో కలసిపోయినవీ, అయ్యయ్యో మము గన్నతల్లీ! నీకీ వెగటుమందు యేవిశ్వాస హీనులిడిరోకదా.

ఉమా—నీపాఠము చాలును.

గంగా—అష్టకష్టములనుజెంది యార్జించుకొనిన జండాకు మాకు దుణుము తీరిపోయినది, కడకు పెంచి పెద్ద వారినిగాజేసిన మీకు మాకుకూడా ఋణము తీరిపోయినది. గౌరీనాథుడు బహిష్కరింతు మనుటచే మేము అంటరాని వారమైపోయినాము.

ప్రసా—ఇక శాంతిలేదు. సుఖముకూడలేదు. చెప్పిననూ చెప్పకపోయిననూ ఫలము మిథ్యయైపోయినది... చెట్టు చెడుకాలమునకు కుక్కమాతి క్షిందియలు పుట్టినట్లు వీరి వంకరటింకర బుద్ధులు పుట్టినవి. గనుక యనుభవింపకతప్పదు. అసహనపాలకుల హాంకార యహంకార ఘోకారములు మిన్నముట్టుచున్నవి. అప్పుడే ప్రతికటుల ప్రచారములు వీధి

వీధులలో సాగిపోవుచున్నది. ఇరుగుపొరుగు గ్రామాదులవలె మనగ్రామ దేవి స్వాతంత్ర్య విభూతీసారమును జూడకొన లేక బిక్కమొగముతో యుక్కిరిబిక్కిరి లాగిపోవుచున్నది. రాజ్యం పథా; ఈ వుప్పెనగాలికి గ్రామస్తుల కుటీరములు యేగతివికావికలైపోవునోకదా! మన మేమికానుంటిమోకదా! శలవు. మాపై దయమాలిన వో మాతల్లీ శలవు.

రాజ్యం—మాకూ మా మాతృశ్రీకినీ యెడబాటులను గలిగించిన వో స్వార్థవ్యర్థ ప్రజాప్రభుత్వదోషులారా! శలవు...

ప్రసా—పదవీవ్యామోహ మహాభూతములకు మమ్ము రూపాంతరంగా యీయజూచుచున్న రాక్షససిద్ధాంతీయులారా! శలవు... (నిష్క్రమించుచు)

ఎల్లరు—జై! గంగాధరునకూజై! గంగాధరునిపార్థికిజై!
కాంతం—ఉమా దేవిగారికీ జై!...

శ్రీధరుడు—(ప్రవేశించి) కనకయ్యకూ జై! కాదు! కాదు! కాంతయ్యకూ జై!...

గంగా—వీరెవరూ...?

కాంతం—ఇంకెవరూ? లోగడ మనకడ కొచ్చిన గూఢచారి మహాశయులంగారే.

ఉమా—(కోపముతో) ఈతడు గూఢచారియూ.. ?

కాంతం—ఔను...

శ్రీధ—కాదు...కవిని...గాయకుండను, కనకయ్యలా గంటి వారికిక బంధుడనుకూడా.

ఉమా—కనకయ్య గాడెవడూ...?

శ్రీధ—కాతయ్యగారిని అడిగితే పిదప మీకు వివరముగా తెలుపగలడు.

గణ—ఎవడైతే మాకేమిగాని మరల నీవిచ్చటి కేల వచ్చితివీ?

శ్రీధ—ఆశ్రమములో చేరుటకు దయతో దీనిని గ్రహించుడు (అని వుత్తర మిడును).

ఉమా—(చూచి చించిపార వేయుచు) నీ నాటక మర్థమైనది పొమ్ము. నీదిక్కున్నవారికి పోయి చెప్పకొనుము, (అని గద్దెంపగా శ్రీధరుడు నిరుత్తరుడై నిష్క్రమించుచుండును. ఎల్లరూ వికటముగా నవ్వుదురు.)

తె ర వ్రా లు ను.

కాంగ్రెస్ కార్యాలయము

(శ్రీనాథుడు, శేఖరం, గిరిధర్, పద్మనాభం, చంద్రుల వగైరా ప్రముఖ గ్రామ కాంగ్రెస్ నాయకులు అసీనులై యుండగా తెర లేచుచు)

గౌరీ—సుచరిత్రులారా! సహజన్ములారా!

చ॥ జరిగిన దానినే తలుచునాగుట ధర్మముగాదు శిష్యులే యరిగిరి మేలుగూర్ప హృదయంబులు గల్గినవారైనచో తిరిగి యధాతథంబుగను దీవన లిత్తుకు కక్షవీడి యా చరఖ కులంపువారలకు సర్వసుపద్యులుకూడ మెచ్చగాన్.

శేఖరం—సామాన్యముగా వారు తిరిగి యధాతథంబు గా మారరనియే నాయభిప్రాయము.

చంద్ర—ఒకవేళ వారు మారదలచిననూ రాహుకేతు వులవలె పొంచియున్న గణపతి శ్రీపతులు వారిని మార నీయరు.

గౌరీ—దానికి మనమేమి చేయగలము.

గిరి—చాల బలిష్ఠమైన స్థానీయుగను గనుక భయ పడుచుంటిమి.

గౌరీ—కాంగ్రెస్ సంస్థకే భయముకలదుగా!

శేఖ—కారణములు కలవు గనుకనే భయపడుచున్నాము.

చ॥ గణపతిమిల్లులో మనదు గ్రామనివాసులు పెక్కుమంది జీవనముల జేయుచుండె మనవారికి వారలు వోటులిచ్చితే పనులకు స్వస్తిమంగళము పాడికలెప్పునె శౌరినాథ నాధన కనుపింపవైదు సయితానుల గెల్పుట యెట్టులోకదా!

శౌరి—మిల్లుయజమానుల బెడరుపులకు బెడరుకొను ప్రజ లీనాడు నూటికి యిరువురుకూడా లేరు గనుక యట్టి భయమును విడువుము.

శేఖ—అదియునూకాక నో ప్రజా మనోరంజకా!

ఉ॥ శ్రీపతికే సహాయపడ సిద్ధముయైన గురూత్తముండు యీ శోపును కాయగాతగిన కోవిదులెవ్వరు శౌరినాథ, యీ దీపములన్ని దీరవరుదీప్తికి రద్దయిపోవె కాని మాలోపము లుంచకుండ క్రియలోలురమై చరియింతు

మెంలియుక్

ఇక యమాదేవిగారితో పోటీనిచేయగల సాధ్యమునా లేరీ...?

ఉ॥ తాళిగలట్టి స్త్రీలు గడిదాటరు యాయమ కన్నులిప్పితే హాళిక శ్రేష్టులత జయహారతు లిత్తురు చేయిచాపితే మూలనుదాగు వృద్ధులును ముద్ధియలెల్లరుగూడ వోటులక మేలుగనిచ్చి మెచ్చెదరు మేదిని యామెనుగెల్వ శక్యమే!

చంద్రం—వారికి చాలిన మహారథులూ, అతిరథులూ, సమరథులూ మనలో లేకపోలేదు. ఉన్నాడు.

చ॥ మనదు ప్రసాదునికే గెలచు మానధనుండు గురుండు

దక్కయా

ఘనులలో లేనలేదు, నడికట్టును శేఖరు డేబిగించినక
వణకక పోదువైదులు సవర్ణలతో సహారాజ్య లక్ష్మికి
ప్రణతులు జేసితిరుదురు పట్టగళక్యమె పద్మనాభునికే

గురు—ఇక నీ ఇడ్లిసింహువి ప్రతిభ యేలినవారికి
దెలుపకయే తెలుసుకొనగలరు.

శేఖరం—అడిగో భిన్నవదనుండై మన ప్రసాదబాబు
రా నేవచ్చుచున్నాడు...

పద్మ—రాజ్యంకూడా వచ్చుచున్నది...

((ప్రసాదుడూ, రాజ్యంగారలు ప్రవేశించి నిర్వహ్యతై
నిలచిపోవుదురు))

శారీ—(చూచి) పలుకవేమిప్రసాద్! ఏమి జరిగినది.

ప్రసా—జరుగవలసినది జరుగలేదు...

రాజ్యం—కలహమునూత్రము కలిగినది.

శారీ—జాలికలుగలేదా...?

శేఖ—ఎందుకు కలుగుతుందీ...?

ప్రసా—శారీనాథ్!

ఉ॥ నాగు గురుండు గావునవిసంగల రంచునుదిన్దలంచి నే
వేకువ యూమునే వెడలి వేళిలి నేయివిఘ్నములన్ వినే
పాకము శేనలేదు యిక భార్యయువేడిన దుతకన్న, యీ
లోకములోనలేదు ధనలోలురు యైచి వచింపలేనికన్.

శారీ—గంగాధరునిహృదయకుమారములో ధనకాంక్ష
మహాభూతములు వాసముచేయుచున్నవి.

శేఖ—పదవీ వ్యామోహభూతరాజములుగూడా.

శారీ—గనుక నీ మనకు దూరగ్రస్తులైనారు.

రాజ్యం—కడకు ఊము వైనాలగి సభ్యతాపదవులకు
తమకు సద్కమింపచేయుచు మునినాముగూడా.

శారీ—దానికినీ యంగీకరింపరైరిగా...

రాజ్యం—ఇచ్చునది ప్రజలుకాని తమకు కాదనినాడు.

ప్రసా—అంతియేగాక ధనకాంక్షకుగూడ బలిహరణ
మీయగలమనినాము.

శేఖ—దానికినీ సుముఖతగా చూడలేదా?

ప్రసా—లేదు. మిగుల తీక్షణముగ చూచినాడు...

రాజ్యం—మిగతావారు కడుచులకనగా చూచినారు
గూడాను...

శారీ—మంచిది. ఇక మనముగూడా తగినవైఖరిగనే
సారచూడగలము, సోదరులారా! వారు కాంగ్రెసునుండి విడి
పోయిరనియూ, కాంగ్రెస్ సిద్ధాంతమునకు వారు ప్రబలవిరుద్ధ

ముగా సంచరింపుచున్నారనియూ, శీఘ్రమేపోయి ప్రచారమును కొనసాగింపుడు, సర్వమానవ పరిపంచానీకములలో శాంతియుత పోరాటమును సలిసి స్వాతంత్ర్యభిక్ష నొసంగిన కాంగ్రెస్ మహాసంస్థకు వోటు యియ్యనినాడు దుర్భిక్ష ఘోర పాతక పదవీవ్యామోహాగ్నిలో పడిపోగలరని ప్రజలకు మనవిచేయుడు. నేటిదనుక విపరీత విపత్సముద్రముల నెన్నింటి నో నిర్లమించి యనర్గళ నీతి నియమాదుల కతిక్రమింపక పాలింపుచున్న సంస్థకు వోటులేయనినాడు అసహనపాలకుల తీవ్ర తీర్మాన ఫర్మానాలకు హతులైపోగలరనికూడా ప్రకటింపుడు.

ప్రసా—(వణకుచూ) వలదు. వలదు, వేగిరపడవలదు, వారివోలే మనమూ త్వరపడకూడదు. వారిచే యాక్రమింపజేసికొననీయుడు. అశాశ్వతమైన పదవీవ్యామోహా వారాసిలో వారిచే దుముకనీయుడు... తండ్రీ! మీరైనా కనికరమును చూపుడు. నాయీ గ్రామదేవిని పార్టీ మహమ్మారికి బలి యియ్యకుండు.

శేఖ—సంస్థకు చీలికలు కలుగునని స్వార్థపూరిత మానవాధములకు పంచాయతీ ప్రజా పరిపాలనమును గట్టిపెట్టుట ధర్మమా ప్రసాద్!

రాజ్యం—శేఖర్! పొరపడుచుంటివి. క్రితము ఆ మహనీయ తేజులుకూడా ప్రజల మానసవీధులలో జ్యోతులను వెలిగించి నిహరించినవారే. ఉభయులుకూడా ప్రజల యోగ

జేమాదులకై తను మన ధనములను ధారపోసినవారే! వాడు కూడా దేశ స్వాతంత్ర్య మహాపోరాటములో హోరా హోరి పోరాడి కీర్తిని గణించుకొనినవారే. గ్రామ పరిపాలనా వీతములపై కూర్చొనుట కర్హత కలవారేగాని యర్హతలేని వారని తలంచుట పొరపాటు గాన నో మహాశయలారా! పోటి చేయుకుండుట శ్రేయస్కరము.

చంద్ర—మనములు లనుసరించినచో చేతులమీదుగా ప్రజాద్రోహమును చేసితిమని విదితముగాకపోవదు

గారి—వీలులేదు. ఏమాత్రముకూడా వారికివీలులేదు.

చ॥ సహనములేని స్వాములను, సభ్యులజేయస్వతంత్ర బీజముకొ

దహనముచేయరే దుధిర దాహముగ్రోలరె పైగమిత్రనూ! తహతహలాడరే ప్రజలు దక్కినశాంతియు సదృశాదులా గహనము పాలుగాదె శునకాలకు పాలనగట్టవచ్చునే!

గనుక యేమాత్రముకూడా వీలులేదు...

ప్రసా—లేదాస్వామీ! గ్రామము స్వార్థపూరిత భూకంపములతో కంపింపబడిపోవలసినదేనా! నా యీ జ్యేత పాలని సంకట, సుదిగ్ధ, సంక్షోభ, సంతాపాగ్నులలో దహింప బడిపోవలసినదేనా; స్వామినాథ్; భయము! మహాభయము! వినుటకే నాకు మహాభయమగుచున్నది...

గౌరీ—జయాపజయంబులు దైవాధీనంబులు. మన కర్తవ్యములను మనము గమనించి యాచరించుట విధియై

యున్నది. గనుక విజయభేరిని ప్రోగింపుడు. ఎన్నికలు జరిపింపుడు. ఇది అంతిమనిర్ణయము.

(ఎల్లరు జేజేలు... తెం వాలురు)

-*

7

వీ ధి

(శ్రీధరుడు విచారముతో సాడుతూ ప్రవేశించును.)

పాట.

కటకటా ఎంతఘోర మెంతఘోరము

ఉ॥ గ్రామపురోభివృద్ధికి కంకణముల్ ధరియించుకొన్నాను
స్వాములటుంగా ప్రజలు స్వార్థపరాయణులైనవారికే
ప్రేముడి వోటులిచ్చిరిటా బేధమెఱుంగక; రామ; రామ; యే
ధూమములుదృశించి యికఘోరిని చేయునొ తీరవాసులకా.

గురు— శివ శివా! ఇక జీవించుట దుస్తరము.

శ్రీధ— ఎవరు గురునాథం.

గురు— ఇక నీయిడ్లీసింహస్థులు జీవించుట కడు దుస్త

రము.

శ్రీధ— ఎందువలనా?

గురు—కాంగ్రెస్ తరభువ వొక్క ప్రసాదబాబుదక్క
మిగతావారంతా కాంగ్రెసేతనులే గ్రామపంచాయతీపాలకు
లుగావచ్చుటచేత.

శ్రీధ—అదికాదోయ్! కైరవుడా! అసలువిషయమే
మొటో సరిగా చెప్పము.

గురు—కాఫీహోటలు గణేశయ్యగారు యిడ్డెనులను
రేషనుప్రకారము వాడుకొనుడనియూ, అట్లు ప్రజాప్రభుత్వ
శాసనము రేపో చూపో వెలువడగలదనియూ, ఇడ్లీసింహస్వామి
ముందుగనే మేలుకొనవలయుననియూ, నాతో యతిరహస్య
ముగా నుడివినాడు. గనుక యిడ్డెనులను నిలువజేచుకొనక
పోయినచో నేనూ నా వారసులమూ జీవించుట మిహా
చు స్తరము.

శ్రీధ—నీ మాటలకేమిగాని గురునాథం! మొత్తము
మీద గణపతి శ్రీవతులు యెన్నికలలో గెలచుటవలన ప్రజ
లకు హానికలుగక మానదు.

గురు—నిజమే! నా మాటకేమిగాని యిక నా వార
మలైన యిగ్నిదగ్ధులూ, అనగ్నిదగ్ధులూ, అయంపిండులూ
అల్లాడి అకులుమేసి పోగలరు.

శ్రీధ—అగ్నిదగ్ధులెవరూ! అనగ్నిదగ్ధులెవరూ! అయం
పిండులెవరు!

గురు—అగ్నిదగ్ధులనినచో చుట్టూ, బీడి, సిగరెట్టూ,
శంజాయిలను త్రాగువారు.

శ్రీధ—భేష్! ఇక యనగ్నిదగ్ధులో?

గురు—నశ్యమును పీల్చువారు.

శ్రీధ—ఇక అయింపిండులూ?

గురు—నల్లమందు వుండలను దిగమింగువారు. ఈ మూడుతరగతుల వారలుకూడా మహా యల్లాడి ఆకులుమేసి పోగలుగుదురు.

శ్రీధ—ఎందువలనా?

గురు—ఫండశాసనులు పాలకులుగా పచ్చుటవలన,

శ్రీధ—వారివలన యింతలో నేమి పుష్కదవమావ హిల్లి నదీ.

గురు—పరిమిషన్ లేనిదే రేషనుకు మించి చుట్టాబీడి సిగరెట్టులను త్రాగకూడదుట.

శ్రీధ—మంచి దేగా! (అని నశ్యమును పీల్చును.)

గురు—పన్నును చెల్లించి లైసెన్సును పొందనిదే నశ్యమును తీక్షణతకానికీ పీల్చుకొనరాదుట,

శ్రీధ—అది అంతకన్నా మంచిదేగా.

గురు—ఉత్తరపు లేనిదే నల్లమందు వుండలను దిగ మింగరాదుట.

శ్రీధ—ఎవరు చెప్పిరి.

గురు—రేషను ప్రకారము పుపునీటినిపట్టుకొనుచున్న స్త్రీలు చెప్పకొనిరి.

శ్రీధ—ఎవరితో...

గురు—ఈ యిడ్లీ సింహస్వానితో, ఈ కాఫీలోలుతో.

శ్రీధ—నీతో చెప్పకొనుటెందులకూ...?

గురు—వకాలాను వుచ్చుకొని యిటు కాఫీలోలుర తరభునా అటు అగ్ని దగ్ధలూ, అనగ్నిదగ్ధలూ, అయంపిండుల తరభునా, నడుమ పంపునీటిని పట్టు స్త్రీల తరభునా పోయి పంచాయితీ ప్రజాప్రభుత్వమువారితో వలదని వాదించమని .. ఇక కవుల తరభున మీరుకూడాపోయి రేషను ప్రకారము, పంచాయితీ ప్రజాప్రభుత్వ యుగములోకూడా కవనమును వ్రాయ లేము మహాప్రభోయని మనవిచేసుకొనుడు.

శ్రీధ—పోయి మనవిచేసుకొనుటకు నీవలె నాకు తోకలులేవుగా...?

గురు—మంచిరోజు చూచి సొంత ఖర్చుతో మీరు కూడా తొడగించుకొనుడు.

శ్రీధ—గాజులా !

గురు—ఔను...(ఎగురుతూ) కుక్కలే శునకాలు. కుండలే భండాలు, చిలుకా రామచిలుకా ! తోకలే బిరుదములు గాజులే కంకణములు యెలుకా చిట్టియెలుకా

శ్రీధ—అవి నా కెందుకులే గురునాథం ! పోయిరా !

గురు—చిత్తం ! పోతున్నాగాని కవీజీ ! ఇంచుక దీవించనైనా దీవించండి.

శ్రీధ—జై ! ఇడ్లీ సింహస్వానకూ జై...

✽

8

పంచాయతీ పాలక భవనము

[శ్రీపతి, గణపతి, వుమా, గంగాధర, ప్రసాదరావు గారలు పంచాయతీ పాలకసభాపీఠములపై యాసీనులై యుందుడు. నృత్యగీత, గానానంతరం.]

ప్రసా—ప్రజాసీకముచే నెన్నుకొనబడినవారము గాన మనము ప్రజామనోరంజకరమగు తీర్మానములనుమాత్రమే ప్రవేశింపజేయవలయును.

శ్రీప—మేము చదువుటకు రాలేదు...

గణ—ఇయ్యది పంచాయతీ సభగాని చదువులబడి కాదు...

ప్రసా...సమగ్రదృష్టితో వ్యవహరింపవలయును.

ఉమా—అదిగో మరల నీతిపాఠములను చదువుచుంటివి.

ప్రసా—క్షమించుడు.

శ్రీప—క్షమించుటకు మాకు క్షమాకవచములులేవు.

శేఖర—(ప్రవేశించి) గామపంచాయతీ ప్రభుత్వ

పాలకులకు ప్రజలశరభున మనవిని చేసుకొనుచున్నాను...

గణ—మనవిచేసుకొనుటయేగాని, ఫలమో ప్రత్యేకమో కడ కే ప్రత్యేకమో దాఖలుచేసుకొనిన పాపమునపోలేదుకదా ఏమని నీమనవి...

శ్రీశరణం—పరిసర గ్రామాదులకూ, పల్లియలకుకూడ వరదలవలననూ, తుపానులవల్లనూ పెక్కువిధములైన నష్టములు సంభవించి బాధ లనుభవించుచుండిరి.

శ్రీప—గాధలు చేసుకొనుటలేదుకదా...

శ్రీశ—లేదుగనుక పన్నులనుతగ్గించి రైతులొకమును చుద్ధరింపవలసినదిగా నూ మనవి.

శ్రీప—మీ మనవి యసమంజసమైనదని పాలకుల తరఫున మహామనవిచేసుకొనుచున్నాను. ప్రభుత్వమునకుగూడ సదరునష్టములువాటిల్లియున్నవి. ప్రభుత్వపుయధీనముననుండు వంతెనలు, బిల్లింగులూ, విద్యుద్దీపములూ, తంతీస్థంభములూ, ఇంకా యనేకములైనవి దెబ్బతినిపోయినవి. గనుక యీ నష్టమునుగూడ ప్రజలు భరింపవలసినదియే కాబట్టి పన్నులను నూటికి పాతికవంతున పెంపకము చేయవలసియుండునను నీ తరుమానమును యేకగ్రీవముగా యంగీకరించి పంచాయతీ ప్రజాప్రభుత్వమును బలపరుతురుగాక !

గణ—ముఖ్యముగా నేను బలపరుపుచుంటిని.

ఉమా—నేనుకూడ సమ్మతించితిని.

ప్రసా—ప్రజలకు మనయం దభిమానము నశింపగలదు. గనుక నేను సమ్మతించను.

గంగా—శ్రీపతిగారి తీర్మానం మామోదింపబడినదని పంచాయతీసభాధ్యక్ష పీఠమునుండి నేను తెలియజేయుచున్నాను.

ప్రసా—నా వ్యతిరేకతనుగూడ వ్రాయించుడు.

గణ—ఇక రైతునాయకాగ్రేసరా! దయచేయవచ్చును.

శేఖ—మీరు ప్రజలకుచూపిన సానుభూతిని జగద్విశ్రము జేయుటకు దయచేయుచున్నాను.

(నిష్క్రమించును.)

చంద్ర—ప్రజలతరభున నాదొకమనని.

గణ—ఇక మీమనవినికూడా కానీయండి.

చంద్ర—తుపానుభిత్సరవలన మిల్లుపనివారల పాకలు కూలిపోయినవి గనుక రెండు మూడు నెలల జీతములను ముందుగా యజమానులు యిచ్చునట్లు ప్రభుత్వ శాసనమును వెంటనే జారీచేయించి శ్రమికజీవుల శ్రేయస్సునకై తాము కృషి చేయవలయునని ప్రార్థింపుచున్నాను.

గణ—అదియసమంజసము. అసంభవముకూడా. మిల్లులన్నియూ సడలు తుపాను వరదలకే గురియై యపరిమిత నష్టమును యనుభవించినవి. గనుక యుత్పత్తిలో నూటికి యుధమపక్షము యేపదివంతులైననూ పెంచుట కవకాశము.

గల తీర్మానమును సత్వరమే ప్రవేశపెట్ట గలందులకు నేను మహామహా మనవులను మరిమరి చేసుకొనుచున్నాను.

శ్రీప—అందుల కభినందించుచున్నాను.

ఉమా—మిల్లులు సాగనిచో పావుకారులూ, సామాన్యులూకూడ దెబ్బతినగలరు. గనుక నేనుకూడా గణపతి ప్రవేశపెట్టిన తీర్మానమును బలపరచుచున్నాను.

ప్రసా—వలదు ఆ తీర్మానమును బలపరుపవలదు.

శ్రీప—రూపుప్రకారము బలపరచి తీరవలయును.

గణ—వోటింగుయంచనా) ప్రకారమునైనా బలపరచి తీరవలయును.

ప్రసా—ప్రధాన పంచాయతీసాలకాగ్రణీ!

ఉ॥ ఇప్పటికే ధరల్ పెరిగి యీ మన గ్రామినివాసు లక్కటా తిప్పలు జెందుచుండ గురుతింపగ లేక మహామహా త్రముల్ దప్పికయంచు ద్రావకము తాపగజూచుట ధర్మమా నె, మీ గొప్పకు హానిరాదె జనకోటికి హానిని గూర్చుకున్నచో.

గంగా—కలము వణంకుచున్నదియో లేక నాయీ కరమే వణంకుచున్నదియో కదా!

గణ—వణకవలసిన పనిలేదు. విధిగా యీ తీర్మానమును యామోదింపబడినట్లు వ్రాయించువు.

గంగా—సరియే.

ప్రసా—నా వ్యతిరేకతనుకూడా నమోదుచేయించువు.

శ్రీప—కామికనాయకా! ఇక నీవుకూడా సాగవచ్చును.

చంద్ర—ఈ గ్రామకుచాచుతీప్రభుత్వము వారి పరిపాలనావిధానమును పూర్వపూర్వా చాటుటకు యెందుకు సాగనూ!

రాజ్యం ప్రవేశించి—స్త్రీలతర భున నావిన్నపములు.

ఉమా—ఉన్నపనులన్నీ మీవిన్నపములతో నాకనమగుచున్నవి. త్వరలో తెమలుచుము.

రాజ్యం—చిత్తం! స్త్రీలకు ప్రత్యేక గృహశిక్షశాల కావలయునని

గణ—స్త్రీలకు ప్రత్యేకతగా గృహదులుకూడా బనాయించవలయునా!

శ్రీప—వీలులేదు. తమరిక యరుగవచ్చును.

రాజ్యం—గంగాధరంగారూ! మీ భావనకూడా వీలులేదనియేనా?

ఉమా—మా నలుగురి భావములూ యింకా విభాగములు కా లేదు.

రాజ్యం—శలవు...(నిష్క్రమించును)

గిరి—నాదొక విన్నపము.

గణ—కానివ్వండి స్వామీ యిక కాలహరణమేలా!

గిరి—కనకయ్య కాంతయ్యగా చూరినాడాయూ, మన గ్రామ కాపురస్తుడు కాడనియూ, పన్నానై చచ్చిన దుండగీడని యూ, ప్రజలు గుర్తించిరి. ఇక పాలకులుగూడ గుర్తించి గ్రామకాంతిభద్రతలను కాపాడిగలరని యాసిస్తున్నాను.

శ్రీధ—అది మన కనవసరమని శాశిస్తున్నారు. వారి తాలూకు గ్రామపంచాయతీప్రభుత్వ ఫర్మానాలు జారీచేయ బడినప్పుడు చూచుకొనగలము.

ప్రసా—వాని దినచర్యలను రహస్యపరిశోధకులవలన యెందులకు తెలుసుకొనకూడదూ?

శ్రీపతి—అటువంటి పనికిమాలిన యన్వేషణమునకు ప్రజా ప్రభుత్వ మెన్నండనూ తావు యీయదు. గనుక ఎంత తమ రదుగవచ్చును.

గిరి—అగ్నివీణియలశగకు తాళలేకనే యాదుగు చున్నాను.

(నిష్క్రమించును)

లక్ష్మ—(ప్రవేశించి) ప్రభుత్వమువారికి కంప్లైట్లకు తరభన మనవి...

శ్రీపతి—వినుటకుమిక్కిలికుతూహలముగాన న్నాము.

లక్ష్మ—వరదలవలననూ, గాలివానలవలననూ, కొన్ని కడుతున్న ప్రభుత్వ భననములూ, వంశేన వృక్షాలు వృక్షములై పోయినవి. పైగా వలసిన పనిముట్లన్నిటినీ తిరిగి చీకటి

వ్యాపారకులకడ కొనవలసివచ్చినది. గనుక పెండరుపైనూటికి పదిపానువంతాలు యెక్కువగా యిప్పించవలసినదని కోరుతున్నాము.

(ప్రసా—ప్రస్తుతము ప్రభుత్వ బాక్కునములో నిలువ లేదని ఆర్థిక శాఖాధికారులగు తమరే పేర్కొని యుంటిరి. గనుక వీలులేదని నాగర్జన...

(శ్రీప్రతి—అట్లు ప్రభుత్వ మీయనిచో క్రంగిపోవుదుమని కంట్రాక్టరులు గొడవచేయగలరు; గనుక వారుకూడ మన ప్రజాకోటిలోని వార లే గనుక గ్రాంటు చేయవలయునని నా భర్జన.

ఉమా—కంట్రాక్టరులు నష్టపడినచో యికముందెవరూ కంట్రాక్టరు చేయటకు భయపడి కలసిరాదు గనుక మంజూరు చేయటమే సమంజసమని నాపార్జన.

(ప్రసా—ఒకడు నష్టపడగలడని ప్రజాపాలకులు ప్రజల సొత్తును వానికి విరివిగా కట్టబెట్టి ప్రజలనందరినీ నష్టపెట్టుట ప్రజారాజ్య నీతి నియమావళికి భంగకరముకాదామహాశయా!

గంగా—కంట్రాక్టరులు కోరినంత యిచ్చుటకు వీలు లేదు కాని మొత్తముమీద కొలదిగానైనా ప్రభుత్వమువారు ఈయకున్నచో మహాదారుణములకు గుటియైనష్టపడిసోగలరు. గనుక నూటికి యైదువంతులు పెండరుపైపెచ్చు యిచ్చుటకు సమ్మతింపవచ్చును.

ఎల్లనూ—(చప్పట్లు కొట్టుదురు).

ప్రసా—అన్యాయము అది కేవలమన్యాయము. ఇది ప్రజారాష్ట్రముకాదు. రాక్షసరాజ్యము. ప్రజలను యింతటి దీనదశకు, లోనుగాజేయుచున్న మీపరిపాలనా విధానమునకు కేంద్రపాలకులు సంతసింపబోదు. దేవతలు మన్నింపబోదు. దేశీయులు సుదర్శన చక్రాఘాతమును మీపై ప్రయోగింపక పోరు. ఇక మీదాయణ తీర్మానాన్నిని యార్పిక సహింపలేను. శాంతి వహింపలేను.

శ్రీపతి—సహింపలేనిచో రాజీనామాను దాఖలు చేయుము.

ప్రసా—మీచేతి ప్రజలు రాజీనామాలను దాఖలు చేయించియో తీరగలరు.

గణ—నీవు కూడ మాతో నేకీవించినచో మావలె బాగుపడగలవు.

ప్రసా—ప్రజలసొత్తును కాజేసి మీవలె నేను బాగు పడలేను.

శ్రీపతి—గుడి గోపురాదులకు ధర్మకర్తలము గనుక అవసరమైనయెడల దేవునిసొత్తునుకూడా యపహరింపగలము. దానికి నీవేమి చేయగలుగుదువు ప్రసాద్!

ప్రసా—మీకు హృదయములేదా? ఇంతటి దారుణమా సమభావములేనిసభ్యులు ప్రజాభ్యుదయమునుగోరని సభ్యులు, సహనములేని సభ్యులు నిలచిన ఈ పవిత్ర ప్రదేశము

పాపభూయిష్టమైపోయినది. ఈ పీతములు పంచమహాపాపముల కాలవాలములై పోయినవి. ద్వేషమయ్యమైపోయినవి. క్షుద్ర వ్యామోహపాలకుల వశమైపోయినవి... ఓ పదనీ వ్యామోహనరాంతక దేవాంతకులారా ! ఇకనైనా తౌశనము చేపడు, ఇకనైనా కుతంత్రములకు దారితీయకుడు. ఇప్పటి కైనా సకలవిధ ప్రజానీకానితో యేకీభవించి భర్తృబద్ధముగా పాలించుకొనుడు. అయాయకులైన ప్రజలను తౌమపీడితులైన ప్రజలను అభిమానధనులైన ప్రజలను, మ్రింగకుడు, నిర్దాక్షిణ్యతగా మ్రింగకుడు, నాపై వైరమున్న నన్ను మింగుడు. కాని నా యువంగు సహోదర సహోదరీమణులనుమాత్రము మ్రింగకుడు, తదితరగ్రామాదులలో ప్రజలచే నెన్నుకొనబడిన సభ్యులు కీర్తిని కాపాడుకొనుచూ యేరకముగా పాలింపజాలగలుగుచుండిరో కన్ను లిప్పి వొక్కసారి పారచూడుడు.

శ్రీపతి—మేముమాత్రము ప్రజలము కామూ ! మావలన సహాయములను బడయువారందరూ ప్రజలుకారా ! గురు దేవ్ కన్నులు చెమ్మగిలుచున్న వెందులకూ...?

గంగా—నేను తాయి నైపోనందులకు కటకియ్యిపై పోనందులకు.

ఉమా—మీరు తిరిప్పుచుటల తిరుగు తిరగండ్లమై పోయినందులకు.

శ్రీప—గురు దేవ్ ! రాజకీయ వ్యవహారములు నిలకడ మీదకాని సుఖకరములైపోవు గనుక శాంతివహింపుడు.

గణ—వీరి మెఱుములకూ వుఱుములకూ మనము చెఱువులమై పోగూడదు.

ప్రసా—గురుదేవ్! నిజముగా నీవు నా గురువుగ వుడవేనా? విద్యబుద్ధులు గఱపిన గురుత్తముడవేనా? ఐ-హో నాటి వాత్సల్యతేదీ? ఆ నిష్కళంక ప్రేమేదీ? కావునీవు నా గురుమహాదేవుడవు కావు. మోసగురుడవు. మోహగురుడవు. మోక్షవిర్మూల! స్వాహాకాదులపాలిటి గురుండవు గాని నా గురుడవుకావు. నాపాలిటి గురునాథుడవైనచో యీ నూయాధనకుంభసంభవులతో కలిసి ప్రజావిరుద్ధమహాఘోర నికంభినీ హోమమును చేయబూనుదువా? కనుకతో చూడలేను. విలయములకు స్వాగతము లనుచున్న మీ ముఖములను చూడలేను. ప్రళయములను ప్రతిష్ఠింపనున్న మీ పాదంబులకు వందనములనలేము. కలహములను కడపుచున్న మీ కరచరణంబులకు యివే నా తిలోదకంబులు.

గణ—తెగబడిపోయినాడు.

శ్రీప—గత్యంతరము లేక రోసిపోయినాడు.

గణ—మూడు వత్సరములవఱకూ మనలను ముక్కంటి యీశుడుకూడా తేరి పారచూడలేడు. గనుక గంగాధరం గారూ భయవర్జితులు గాండి.

ప్రసా—మూడు వత్సరములవరకూ, మూర్ఖులనూ, స్వార్థులనూ, యీ ప్రజాపాలకపీఠములు మోయవలసినదేనా? ముప్పదియారు నెలల పర్యంతరమూ మీకు యీ ప్రజాపాల

నానుకూల, నివ్య భవన రాజములు స్వాగతము లీయుచుండ వలసినదేనా ?

గణ—ఎవరికోసరం...

ప్రసా—ఈయ లేవు ఈ భవనములూ, ఈ పీఠములూ మీకు స్వాగతము లీయకేవు. నీతి నియమాలకు దూర గ్రస్తులై మనుచున్నవో యసహన గ్రామపాలకులారా ! ప్రజా విరోధము నునికి నకు ధర్మచక్ర పతాకమునకు జోరడం లీయని తో పంచామతి ప్రజాప్రభుత్వపీఠాధిపతులారా ! చిలవ్వు.

(నిష్క్రమించును)

గణ—మంచిది. ఇక విశాఖపట్టణమునకు దయ చేయుము.

(శ్రీ)వతి—నేటికి సభ ముగిసినది. (గణపతి, శ్రీపతులు నిష్క్రమింతురు.)

గంగా—అబ్బా ! ఇప్పుడు నేను నిష్పలగుహలలోనిల చితిని ఉనూ : నిలువ లేను...నిబ్బరింపలేను...ఏదీ నా యాశ్రమము, ఏదీ నా పాలిటి దీనజనులు ఎక్కడున్నదీ భగవ ద్దీత...నాచరఖాకూడ కానుపెంచుట లేదు. యేమైపోయినదీ !

ఉనూ—పదవీవ్యామోహ మహాభూతము మింగి పోయినది.

గంగా—వలదు మనకీ పదవులువుమా ! మనకీభవన ములుకూడా వలదు, మన కుటీరములను మనము విడువ

వలదు, అర్జునునిని శ్రీధనమును గంగలో విడువవలదు.
పదవీవ్యామోహ మహాభూతమా మమ్ము మింగవలదు. హా
గాంధీదేవా ! (అని మూర్ఛిల్లును.)

తెర వ్రాలును,

9

అర్జునుని కార్యాలయము

(శ్రీధనుని పాదముల ప్రవేశించును. గురునాథుడు యెదురు
గుండా పోవేసింది)

గురు—స్వామీ ! ఇక యీ యూరిలో కాపురము
చేయలేదు.

శ్రీధ—ఎవరూ...?

గురు—నాబోటివారు అంటే తోకలు కలిగినవారు.

శ్రీధ—ఎందువలనా...?

గురు—కొనుకొకటికూడ లేకుండా కోసుకొన పోవుట
వలస.

శ్రీధ—అంటే తోకలను కోసుకొనిపోయినారా...?

గురు—కాదు పెరటిలోనున్న సారపిండియలను కోసు
కొని పోయినారు.

శ్రీధ—ఆ కోసినవారెవరూ...?

గురు—ఇంకెవరూ ! ఈటిగుంపు.

శ్రీధ—కాంతయ్యతాల్లూకు యీటిగుంపుయేనా...?

గురు—ఓను మహాకవీ! ఆ యీటిగుంపుయే! వారి గుట్టును బట్టబయలు చేసితినిని యింతవని చేసినాడు.

శ్రీధ—కొంతిలో కొంతనయము. తోకలనుకోయలేదు.

గురు—వారి కడ్డమేమున్నదీ. పీకలనుకూడాకోయుదురు.

శ్రీధ—పోయి గణపతి శ్రీపతులకు మనవి చేసుకొనక పోయితివా?

గురు—చేసుకొనినాను.

శ్రీధ—అందుల కేమనినారూ...?

గురు—తూర్పుకుతిరిగి యేడువమనినాడు. అధికముగా వాగినచో మొదలంటునీతోకలను కోయుదుమనినాడుకూడాను.

శ్రీధ—శివ! శివ!

గురు—అదిగో రైతులతరభున మనవిని చేసుకొనుటకు పోయిన శేఖరం గారుకూడా చేరుకొనుచున్నారు.

(శేఖరం విచారకరముగా ప్రవేశించును)

శ్రీధ—శేఖరంగారూ! రైతులొకమునకు విజయము కలిగినదా!

శేఖర్—కలిగినది మహాసంతాపము గలిగినది.

చందం ప్రవేశింపుచూ—శ్రమికజీవులను కష్టసాగరమున కూలద్రోయ నెంచిని కూర పాలకుల వలన మహాసంతాపముకూడా కలిగినది.

రాజ్య—(ప్రవేశించుచు) శ్రీ గణమునకు వారిదై
నిరక్షిగూడ కలగినది...

నిరి—నితినియమములకు దూరగ్రస్తులై పాలింపు
చున్న చాలకులపై పరిపాలకులకూడా పగగొగినది.

పన్న—సహజి చగతెచ్చుకొనుటకు శ్రమి కడేవులను
తుపానుల కెంత జేయుచున్న పాలితులకు బుద్ధిగలవులకు
పదండి. రైతులోకమునకు సహకారము చేయలేని గ్రామసాల
కుల దురహితకారము నిర్మూలించజేయుగల సమర్థునీయుల
తామమేకమై కదలండి. ధర్మవిలయము కలుగకుండా పోరా
డుటకు బాలబాలికలుతో సహా బయలుదేరండి...

ప్రసాద్—(ప్రవేశించి) సోదరులారా! అశాంతికి
శ్రోవయ్యాయకుడు. కాంగ్రెస్ సంస్థకు తలనొప్పిని గలుగ
జేయుకుడు.

గురు—ప్రసాదరావుగారూ! ఇక నోర్చుకొనలేము.

చంద్ర—శ్రమికులు కష్టసాగరమున కలసిపోవుచుండ
పహిషలేము.

శేఖర్—రైతులోక మల్లకల్లాలమైపోవుచుండ ప్రతి
ఘటింపక నిర్విద్యులమై యిక నిలువలేము...

ప్రసా—సోదరా! పాలితులకూ, పాలకులకూగల వాడ
వివాదములు శాంతియుతముగా పరిష్కరించుకొనవలయునే
గాని అశాంతియుతులమై పరిష్కరించుకొనరాదు. అటులా
వడచుకొనక దుష్టులలాగు దౌర్జన్యప్రిత భూతరాజములను

ప్రజలు యారాధించిననాడు మనసిద్ధాంతముయొక్క యాన్నత్యమును మనమే రూపుమాపినవారమగుదుము.

శేఖర్ — ఊడుకోనినచో పాలితులకు బుద్ధివచ్చునా!

ప్రసా — కనుకనే శాంతిసమరమును సలుపవలయుననుచుంటిని...

శేఖర్ — రైతులు సిద్ధముగానున్నారు.

చంద్ర — అందుకు శ్రమికులుకూడా తయారుగానున్నారు.

రాజ్యం — స్త్రీగణముకూడా కదలిరానున్నది.

గిరి — అబాలగోపాలమూ తయారుగానున్నారు...

ప్రసా — సోదరులారా! అతిసహనముతో మనము శాంతిసమరము సలుపవలయును. వాగు కట్టలతో మోదిననూ, బెత్తములతో బాదిననూ సరియే. కినుక వహించి దౌర్జన్యమునకు గురికారాదు. పాలకులు రాజీనామాలు దాఖలుచేయునంతవరకునూ, నిరాహారులమై, నిరాయుధులమై బాపూజీ నామసుధారసమును గ్రోలుచూ పాలకుల భవనములచుట్టూ ప్రదక్షిణపూర్వకముగా పడియుండవలయును.

ఎల్లరూ — జై ప్రసాదునకూ జై!

తెరవాలును,

దీనజనాశ్రమము

[గంగాధరుడు కృశీభూతచిత్తుడై మూలుగుచు సెజ్జపై పవళించియుండును. ఉమాదేవి దీనవదనురాలై తహతహలాడుతూ నౌకమూల కూరుచొనియుండును. శ్రీపతి, గణపతి, లక్ష్మంపతి, కాంతయ్యగారలు ప్రక్కనకూడుచుండుడు.]

గంగా—నిట్టూర్పుతో) ఈ గంగాధరుడు బాకుల పానుపుపై పవళించినాడా...?

గణ—కాదు. నవరత్న ఖచిత వినుత్నపసిడిమంచముపై పొరలాడుచున్నారు.

గంగా—అబ్బా! ఎటు పొరలిన ఎముకలో కయిలద్రోవేంద్రుల బాకులూ; అటు పొరలిన దండ్రనారాయణ ఘ్యల బాకులూ, ఎటు పొరలిననూ బాకులే—ఆ బాకులకూ యీ బాకులకూ యాకలితీర్పజాల గలుగుచునావుమా!

శ్రీపతి—తమలపాకులుగని బాకులుగావు.

గణ—కాకలుతీరిననానికి బాకులుయేమిట పోగలవు.

గంగా—ఆ కలకల మేమిటిదీ.. ?

లక్ష్మ—లోకుల కలకలము...

ఉమా—ఆ రోధనధ్వనులకూడా ప్రజలవియేమా?

కాంత—మొత్తముమీద ప్రజల రోధనధ్వనులే.

గంగా—అగ్ని! వివలేను, వృద్ధులకూడా వాపోవు చున్నాను.. వాని యోదాద్యువాడు లేరా?

ఉమా—(నూచి) స్త్రీలు శిశువులు కూడా లాటీల కెరడై పోవునున్నాను. హరి : హరి . ఆ ఘోరదృశ్యమాను చూడలేము. శిశువుల శ్రమను మృత్యునూముదాల్చి భీభత్స ప్రళయ రాజులను చేరుచుండ యీ యుగం గంగా ధరులు చూడజాలరు :

గంగా—అనూయకులైన ప్రజలను ఆహింసాయుత పోరాటంబును కొనుసాగింపుచున్న ప్రజలను లాటీలతోమోడ మనినది మీరేనా గణపతి : ఇంతటి మహాదాడుణమును అల నాడు శ్వేతిజాతీయ లేనియూ చేచేతుల చేయించియుండలేదు.

కాంత—ఇట్టి తరుణమున ధర్మ సం దేహములతో కూడు ముండరాదు.

లక్ష్మణ—దయా దాక్షిణ్యదులకు తావుయ్యరాదు.

గణ—పాపభీతిని చూపిన మహాలోకువైపోగలము.

శ్రీవ—నయవినయములతో పాలనము చేయలేము.

గనుక దండన చేయవలసినదియే.

గంగా—ఆగుడు (తెరలో యేడుపులు పెడబొబ్బలు వినపడును) మానవాకారములను దాల్చి మనుజులను హింసింపు చున్నవో రాక్షస రాహుకేతువులారా! ఆగుడు. మీకు మానవహృదయము లేదా? మీలో మానవత్వము నశించిపోయినదా? మానసియలకారా! ఆదర్శ భారతీయ

సోదర సోదరీమణులకు డబ్బులు అవసరము అట్టివియేనా? మీరు నిజముగా మోసపుటకాదు. రాక్షసులు, కటికరాక్షసులు. మీరు మరుజగం. నిన్నో వచ్చిన మహనీయులైనచో నిరాహార్యులైన ప్రజలను, నిరసస్థితిలోనున్న ప్రజలను, శాంతియుతులైన ప్రజలను కాగాజీ నామదమగారును గ్రోబుచ్చు ప్రజలను, నిష్కారణముగా కాధింపబడుచున్నవారిని గుర్తులు వేసు లెఱుజేసినగాని మన చట్టములూ మన తాదనములూ మన ముకూడా అగువు మై. పరమానువులమై ఘోషింపబడియు పోవుచుము. బాద్షామీది నిరసిననాను సెలవులకు చాలెడు చోటనుకూడా మనకు మిగులకు. మీవలన దుష్కీర్తిని మూటగట్టుకొంటివి. మీ మూలమున కాంగ్రెస్ పతాకము నకు దూరమైతిని. తుదకు మీ మూలమున యీరీతి కుములు చుంటిని. కుల్లుచుంటిని: ప్రజా ఔనుభిలాషిణియైన నాయుమాదేవికి యావేశమును గలిగించి పిదప నా మెడలు యిటిచి పాపకూపమున కూలనోసిన వో రాక్షస పాలితులారా! రాజీనామాలను దాఖలుచేయుడు. ఇకనైననూ రాజీనామాలను దాఖలుచేయుడు. మన ప్రజలు దయామయులు గనుక తుమింపగలరు.

ఉమా—ఇదిగో రాజీనామా ఫారముపై నేను సంతకమును కూడా చేసితిని.

(గణపతి శ్రీపతులు భయభ్రాంతులై రాజీనామాలను దాఖలుచేసి నిష్క్రమింతురు.)

గంగా—(తత్తరముతో) లాటీలతో మోదనున్న యా రక్షక భతాధికారులను వలదని వాసింపుడు త్వరగా నా ప్రసాదుని నా యనుంగు శిష్యుని కనులకు చూపింపుడు. ఈశుది ఘడియలలో వొక్కమాడు నా కనులకు చూపింపుడు. ఈదీన జనాశ్రమ పాలనాధికారమునుగూడ వాని భుజస్కంధములపై నిడి నిశ్చింతగా ప్రాణములను విడతును ఏదీ నా రాజ్యము రాజ్యం! రాజ్యం! నీవైనా పలుక వేమి రాజ్యం! అవినీతుడ ననియూ నీ సందేహము. రమ్మ నా యా యవసానకాలము లో నొక్కచూట చెవిని వేయనిమ్ము. ఉహా! నాకేమో అయోమయముగానున్నది. ఆయాసము, ఈ పదవీవ్యామోహ మహాభూతము నాపీకెను నులిపి వేయుచున్నది. హా! భయము. శాధ...హా గాంధీ దేవా.

(అని ప్రాణావశిష్టుడగును).

ప్రసాద్—గురుదేవ్! గురుదేవ్! (అని పరుగు పరుగున ప్రవేశించును).

ప్రసాద్—పలుక వేమి గురుదేవ్ :

రాజ్యం—ఏమి జరిగినది తల్లీ!

ఉమా—మీ మెల్లరమూ రాజీనామాలసియుటజరిగినది.

ప్రసాద్—నా గురుదేవుడు పలుకజేమి తల్లీ!

రాజ్యం—(చూచి) మూర్ఖ మునింగినాడా!

ఉమా—(చూచి) నిర్ఘాంతపడి హా దైవమా! లోక గురుండు ప్రాణావశిష్టుడై పోయినాడు.

రాజ్యం—అన్యమించితివా ! దీనబాంధవా !

ప్రసా—గురు దేవ !

సీ॥ పదవీ ప్రయోగాన్ని బాంధవ్యలకు నీవు
భయపడి ప్రాణముల్ వదలినావ
గ్రామ విద్రోహుల ఘాతుక చర్యల
గనలేక విసుగుతో కదలినావ
ఆంధ్రుల దురవస్థ లణకార వనియ్యద్ర
రత్నునితో జెప్ప రాలినావ
అమరపురాధీశు జాహ్న్వినమును పంప
యనుగు శిష్యుని పీడి యరిగినావ

తే॥ పాలనాభారమును మోయ బాలలేక
పరమ వైరాగ్యునివోచు పండినావ
హంతకాధములెవరైన హానిగూర్చ
అన్యమించితివా దేహ మాహుతిచ్చి...

రాజ్యం—విద్యాప్రదాత ! మీరు పడియున్నారని,

ఉ॥ దీనజనాశ్రమంబపుడె దీనతతో కళదప్పచుండె మీ
ప్రాణమునీతిగాచిగునప్రాయమునుంచియు పెంచు ధేనువుల్
దాణను ముట్టకుండ కనుధారలతో రొదసీయుచెండె నో
దీనజనావన్నా కొగతదీర్ప వ చేలను తొంటివైఖరిక

మా గురుపుంగవుని పొట్టను గొట్టుకొనిన శ్రీపతి
గణపతులారా ! మీ కనులమంట తీరినదా...?

ఉమా—రాజ్యం! మీ గురుదేవుని బూజుచేయుగా జేసినది వొక్క గణపతి, శ్రీపతులే గారు, యీ కృష్ణురాలు కూడా భాగవ్యాయునియే. ఈ భాగ భముము ప్రసాద! యేని కొరుగు జీనజన శ్రమము నే గాక సగన శ్రీ నికేరమునుకూడా మీ స్వాధీనముగా కేయమింతురు యే నా డు. పుణానుతీ ప్రజాపాలనా భారమును మోయుచున్న వోయి పతి యువకులారా! విచారించుకును. హరి! దైవమా! (ప్రణామునిశ్చయను.)

రాజ్యం—అర్ధకారమున తోసిపోయితి నా గారా! (తన మూర్ఖిల్లును.)

ప్రసాద్—గణపతి శ్రీపతులు నూరిపోసిన విషముచే గురుదేవుడ స్తమించుటయేగాక గురుపత్ని కూడా పరమపదించి పోయినది, ఈ జననీ జనకులారా! మమ్ములను దిక్కుమాలిన వారిగా జేసి దివి కేగినారా!

తెరవాలును.

11

[వీధిని శ్రీధరుగు గురునాథంగారలు పాడుతూ
(ప్రవేశింతురు)]

శ్రీధ—గురునాథం! గ్రామము కళ్యాణమయమై పోయినది.

గురు—ఎందువలనా...?

శ్రీధ—మన ప్రసాదుడూ, రాజ్యం! చంద్రం! గిరి
ధరుడు! శేఖరం వగైరా ప్రముఖులు పంచాయతీ ప్రజా
ప్రభుత్వపాలకులగుటవలన.

గురు—అంతేనా...?

శ్రీధ—అంతేగాదు యింకా మీ యడ్లసిగవల్వలూ,
యడ్ల మార్తాండులూ, యడ్ల భీములూ, కాఫీలోరు
తోకలను ఝాడించుకొనుచూ కూరుచొనక గ్రామ గస్తీ
దళములలో చేరి ప్రజాసేవ జేయుచుండుటవలననుకూడా...

గురు—అందుచేతనేనా...!

శ్రీధ—అందుచేతనేగాదు...మీ సహచరులైన అన్ని
దగ్ధులూ, అనగ్నిదగ్ధులూ, అయంపిండులూ, సోమరిపోతులై
కూరుచొనక వేతనారహిత పరిశోధకీయులై హంసకులను ప్రజా
ప్రభుత్వమువారికి వొప్పగిపుచుండుటచేత కూడాను.

గురు—అందుచేతనేగాని మీ ప్రచారక దళములవారి
ప్రభావమువలన కాదన్నమాట.

శ్రీధ—అందుచేతకూడా...

గురు—ఎందుచేతనైతేనేమి. మొత్తముమీద మిగతా
గ్రామములకన్నా మిన్నగా మన యీ గ్రామము ఘనీభవించి
పోయినది.

శ్రీధ—గురువాధం! మనకాంగ్రెస్ నాయకులపరిపాలనా
విధాన నైపుణ్యతలు వర్ణనాతీతముకదా!

చ॥ చక్కని చట్టముల్ తగినశాసనముల్ సవరించినవ్యవహారము
 ఘోషించాలనంబు పరిపాటిగజేయుచు నద్యశంబునల్
 దక్కుల కంపినారు కడు దిగ్విజయంబుగ లోగడున్నయా
 చిక్కులచీర్చినాడు గుణశీలుడు నూతనపాలకోత్తముల్.

గురు—ఈ యిట్టి సింహస్థులకూ, కాఫీలూరుకూ
 కూడా రెగిన సౌర్యములను గ్రామములలోకూడా కలుగ
 జేసినాడు.

శ్రీధ—మరియునో గురునాథం !

చ॥ కలిగినవారినిన్ కలియకల్గనివారిని కానివారినిన్
 విలువగలట్టివారిని, నవీనత లేనటువంటి వారినిన్
 తెలివివిహీనులన్ మురిగితేలినవారిని యెల్లవారినిన్
 కలతనులేనిధంగి నొకకంటను గాంతుడు సూత్నపాలకుల్.

గురు—తోకలుకలిగిన వారినీ, తోకలులేని వారిని
 కూడా సమావత్యముగా జూచుకొనుచున్నారా మనపాలక
 మహానుభావులు.

శ్రీధ—రామరాజ్యమును ధిక్కరింపజాల గలిగినది
 మన యిప్పటి పంచాయతీ ప్రజారాజ్యము గురునాథం !

చ॥ శిథిలముకాగనున్న నిజశిల్పకులాలకు మేళగాండ్రకున్
 కడుదుకలాలకున్ పయిగ కర్నకకార్మికచిత్రకార్మకున్
 చదివిన యెల్లవారికిని చాలినపుష్టినియాయజాలుమల్
 సుధలను జూర జీయుటకు జూచుచు నుండిరి పూజ్య
 మూర్తులై.

గురు—మీబోటి ప్రచారకమహాకవులకు యీనాడు బహుమతు లీయవలెను.

శ్రీధ—చిక్కిన ప్రజాద్రోహులకు గ్రామములయందు తిరుగుటకు వీలులేకుండా బహిష్కరింతుడు.

గురు—ఉమా గంగాధరుల శిల్పప్రతిమలను వీధికిఁ గలలో నిలపి పూజింపవలెను.

శ్రీధ—నరనై నదీ సంచాయతీ సభామంటపమునకు చేరుకొనుట మంచిది పదా.

(తెరవాలును)

...

12

సభామంటపము

[గ్రామ పంచాయతీ సభారంభ సమయములో చంపయను కన్యకారత్నము శాస్త్రయుక్తముగా నృత్యముచేయుచుండును. సభాపీఠములపై ప్రసాదరావు, శేఖరం, చంద్రం, గిరిధరుడు, రాజ్యం, శ్రీధరుడు, గురునాథం, గౌరీనాథుడు వగైరా ప్రముఖులు కూర్చొనియుండురు. నృత్యానంతరం ప్రసాదుడు సభాధ్యక్ష పీఠమునుంచి లేచి]

ప్రసా—సభీకులారా! గ్రామపంచాయతీ ప్రభుత్వ చాలకులెవరికి బహుమతు లీయవలెనో మీకు మనచంద్రం

నివేదింపగలడు. పిదప తమ యంగీకార నూచనల సమిత్తమై వేదియుందుము...

ఎల్లరు—(జేజేలు)

చంద్ర—(లెచి) ఉమాదేవిగారి శిష్యుడాలైన చంప యను కన్యకారత్నము నేటి పంచాయతీ సభారంభసమయ మున ఆమోఘముగా తన నృత్య నైపుణ్యాభివ్యక్తిగానుల చే సభికులను ఆనందపరవశులను గాజేసి నృత్యకళకు వన్నెను చేకూర్చినది. గనుక సువర్ణపతకమును బహూకరింప నుంటిమి.

సభి—(జేజేలు)

చంద్ర—మరియు గ్రామపంచాయతీ ప్రజాప్రభుత్వ ప్రచారక మహానుభావులయిన శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీధరుగారు స్వర్గీయులైన పుమాగంగాధరుల జీవితకథలను పాటకసూపక ముగా రచించి వన్నియును బెట్టినాడు. గనుక వారికి దీనజా శ్రమములో భూకసన్మానమును గావించుటయే కాక తగిన నటకులచే యనేక గ్రామాదులలో ప్రదర్శింపజేయుటకు సంసిద్ధ ముగా నుంటిమి...

సభి—(జేజేలు)

గురు—(లెచి) ఒకతోకనుగూడాయుటమంచిది...

చంద్ర—మరియు, వేతనారహిత గ్రామరక్షక దళాధికారిగా మన యీ గురునాథుడు.

శ్రీధ—అంటే యిట్లేసింహుడు, యిట్లేభీముడు.

చంద్ర—పని చేయుచూ కాంతయ్యలాగంటి దేశద్రోహులను ప్రభుత్వమువారిపరముజేయుచూ శాంతి భద్రతలను మహాకుతూహలముతో కాపాడజాల గలుగుచున్నందులకు వారికి చాలినంత వేతనమొసంగుటయేగాక 'సర్దార్' అను బిరుదుగూడా యివ్వడమైనది.

శ్రీధ—అంటే తోకనుకూడా ఈయటమైనది.

సభికు—సర్దార్ గురువాధానికీజై ! వాని తోకకూజై !

చంద్ర—ఇక గ్రామ పంచాయతీ ప్రభుత్వరహస్య పరిశోధక వర్గముడైన రామానందుడు దేశద్రోహుల యాచూకీని రక్షకాధికారులకు తెలుపుచున్నందులకు కొలది రోజులలో ప్రమాదము జెందగలదు,

సభి—జై రామానందునకూ జై

చంద్ర—ఇంతటితో బహుమతుల జాబితా పని ముగిసినది.

ప్రసా—ఇక బహిష్కరణల విషయమునుకూడా విని పించుము.

చంద్ర—ప్రజావిరుద్ధ చట్టములనూ, శాసనములనూ గావించి శాంతి భద్రతలను చికాకుపచిన గణపతిని సహ టుంబముగా గ్రామ బహిష్కరణను చేయటమైనది.

సభికులు—(జే జే)

చంద్ర—అట్లుంపటి గణపతి శ్రీపతులకుతోడుపడుచూ

వారు చేసిన గ్రహములకు జేయూత యిడియున్నందుకు పది వత్సరములు గ్రామమునుంచి బహిష్కరించటమైనది.

సభికులు—(చప్పట్లు కొట్టుచు)

చంద్ర—స్వగ్రామ బహిష్కరణచే మన గ్రామమునకు చేరి యంతటి కల్లోలమును లేవనీసిన కాంతియ్యక ద్వీపాంతరవాసశిక్ష విధించటమైనది.

శేఖరం—ప్రవేశపెట్టరున్న సూతన చట్టములు,

సభి—(జేజేలు)

శేఖరం—లోగడ పాలకులు కేవలము శాస్త్రముకై నాధారపడి తీర్పులనిచ్చి యుండుటచే కొందరు బీదలు దురవస్థలకు లోనైపోయిరి. గనుక తగిన పరిశోధనలకు నియమించి వారివలన ప్రభుత్వముపాలెవిజా. జములను గ్రహించి న్యాయసమ్మతముగా పాలిపవలయునను తీర్మానమును బలపరుతురుగాక.

ఎల్లరూ... (జేజేలు)

గిరిధర్—కవులనూ, గాయకులనూ, నటకులనూ, హరిదాసులను మిగిలిన శతాశోవిధులనుకూడా పంచాయతీ ప్రజాప్రభుత్వ ప్రచారక వర్గీయులనుగా గైకొని పోషింపవలయునను తీర్మానమును కూడా బలపరుతురుగాక.

ఎల్లరూ (జేజేలు)

ప్రసా—శ్రీధరు ఆశీస్సుతో సభముగియును.

శ్రీధరుడు—(కీచి)

నీ॥ గ్రామకరులనుంచి క్రమముగా పాలించు
 ఘనులకు స్థిరకీర్తి గలుగుగాత
 కాల్గెనును: స్థ వికాసంబుతో చిరం
 జీవియై విరాజిలుగాత
 గర్వక, కాన్మికల్ కలసి నీరక్షిర
 మూలభాతి మెలగుచు వెలుగుగాత
 పాడిపంటలచేత పల్లెలు బస్తీలు
 కళ్యాణమయమౌచు గ్రాలుగాత.

ప్రే॥ చట్టహితముగ పాలన జరుగుగాత
 ధర్మచక్రపతాకంబు ధరణిపైని
 శాశ్వతంబుగ నిలిచి నిశ్చంకతోడ
 యేలు గవుత రవిసోము లేలువరకు.

ఎల్లద— (నే జేలు)

మంగళం మహత్.

(శ్రీ శ్రీ శ్రీ)

క ప్పొ వ్వు ల వ ట్టి.

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
1	17	లోపదేమున్న	లోపమున్నదే
9	10	యింగిలీకపు	యింగ్లీషునేవకు
	11	గంఠముపూయు	సారముగ్రోలు
10	12	రాయగలవె	వ్రాయగలవె
15	4	పూర్వపు	పూజ్యపు
	6	చూచిలి	చూచితి
	16	పాక్ష	పాక్ష్య
18	14	శాజీయులు	శాఖీయులు
19	19	శకునులాల	శకునులార
20	8	మరియూ	మరియూ
	17	కాంగ్రెస్	కాంగ్రెసు
22	11	విండముల	విందముల
	18	నంగర	నంగ
23	12	సోదరుతారా	సోదరులారా
	15	చిక్కులు	చిక్కులు
25	8	దిడ్డుచు	దిడ్డుచు
	6	జోలపాట	జోలపాట

ముద్రించునమయమున నేను లేనందున తప్పు లొరకి
 యుండవచ్చును. గాన ఓమింపుడు. —‘రాయనం’

రచన : సీతంరాజు వెంకటేశ్వరరావు—విజయవాడ.

పాటలు

1

శ్రీధరుడు

యెగిరింది జాతీయ జెండా

నదురుబెదురు తేక నాట్యమాడుచు జెండా ||యె||

మూడు రంగులజెండా - ముచ్చటైనా జెండా

మురిపాల ముద్దుతో ముందడుగు వేసింది ||యెగి||

మనసుమననూకలసి మనమంత మొక్కితే

ఆసీర్వాదిస్తుంది మన తెలుగుజెండా ||యెగి||

2

[1వ, సీను ఆఖరున శ్రీధరుడు]

“ఝంఝుంబడసె” నూదిరి

లెమ్ము, రమ్ము, భారతవీరా - స్వాతంత్ర్యసమరాధీరా

జగతికన్నదాతారావో - జగతికన్నదాత ||లెమ్ము||

దేశద్రోహుల జులుం కాహ్మతైపోతావా, పోతావా

పేదసోదరుల నుద్ధరింపగరాలేవా, రాలేవా ||లెమ్ము||

స్వార్థపరులను తరిమివేసి - స్వాతంత్ర్యదీక్షాబూని

జగతికన్నదాతారావో - జగతికన్నదాత ||లెమ్ము||

3

(2వ సీను పార్వతీరంభమున)

(ఓహోహో మహాత్మా నూదిరి)

ఆహోహోమహాత్మా - సీమేలు వరువలేమోయి ||ఆహోహో||

సత్యాగ్రహముల సలిపినాడవు-స్వరాజ్యరథమును సాధించావు

||ఆహో||

అందరు మానవులొక టేయంచు - బి సిస్'ట్లో, వ్యాపు
 వింతరాక్షసులగుండు దెబ్బకు ప్రపంచ మొదిలిపోయావు | ఆహా |

4

(కివ సీను ప్రారంభమున శ్రీధరుడు)

(“మేలుకో ఓ స్యాయవాది” అన్నమాదిరి)

మేలుకో - ఓ భారతివీరా - మేలుకో

ఆంధ్రదేశము నీది - ఆంధ్రవీరుడ నీవు

ఆంధ్రస్వమేమిటో తెలుపంగ కివోయి

||మేలు||

సర్వమతములు నేడు యేకమైపోవాలి

సర్వజనులకు ముందు శాంతిచేకూరాలి

గ్రామక్షేమమే నీవు సర్వదాకోరాలి

||మేలు||

5

(కివ సీను ఆఖరున శ్రీధరుడు)

(రాగం మాలకావళి)

పచ్చపెట్టెలో వోటు వేయండి

మీరు పచ్చపెట్టెలో ఓటు వేయండి

||పచ్చ||

పవిత్రమైన భారతభూమికి

పచ్చపెట్టియే శుభప్రదంబు

||పచ్చ||

లంచాలకాసించి మోసపోకండి

మంచికావాలంటే మాకు వోటువేయండి

||పచ్చ||

మనము మనము కలసి మంచిగా వుండాలి

యేక మాటగ మనము నడుచుకోవాలి

||పచ్చ||

భారతీయుల పంట పండు

ముందు భారతీయుల కడుపునిండు

గ్రామక్షేమమే - నీదు క్షేమమని యెంచి

పచ్చపెట్టెలో వోటు వేయండి ||పచ్చ||
 (ఈ పాటను రెండోసారి ఓటింగ్ సమయంలోకూడ
 పాడవచ్చును)

6

(7 వ సీను ఆఖరున శ్రీధరుడు)

(రాగం:- సివరంజని)

ఇంతేనా - భారతీయుల గతింతేనా ||ఇంతే||
 న్యాయభాదలకు మార్గమే లేదా
 న్యాయమార్గమే నసియించెనా యిలపై ||ఇంతే||
 భారతీయులకు గెలుపే లేదా యెన్నికలలో రాలేరా ||ఇంతే||

7

(9 వ సీను ఆఖరున - కోరన్)

రాగం:- మొహన - తాళం ఆది

లేవండోయ్ - లేవండోయ్
 ప్రజావ్రోహులను తరిమివేయగ
 ప్రచండశబ్దం చేయండోయ్ ||లేవం||
 ప్రజాక్షేమమే దేశక్షేమమని
 యేకమూటగ తెల్పండోయ్ ||లేవం||
 లంచగొండులను లేవనియక
 బాక్ మార్కెట్టుని బద్దలుచేయగ
 దుర్వ్యసనాలకు దూరము చేయగ
 సర్వమతాలను సమచేయగ
 భారతదేశం భాగ్యోన్నతికై
 పాటుపడంగ లేవండోయ్ ||లేవం||

శ్రీయుత ఏలూరు కాపురస్తులు
 గంధం బ్రహ్మన్నగారు నాయందు
 గల స్నేహవాత్సలతచేత వుత్సా
 హము గలుగజేసి వారు వారి
 మిత్రులచేత ధన సహాయము
 చేసినందులకు వారికి ధన్యవాద
 ములు అర్పించుచున్నాను.

విజయవాడ
 ఆంధ్రప్రదేశ్

ఇట్లు

ప్రొఫెసర్ పి. వి. శ్రీనివాసరావు

ప్రొ. రామమూర్తి,

గవర్నరుపేట - విజయవాడ.

రచన: సీతంరాజు వెంకటేశ్వరరావుగారి రాబోవునాటకములు

పల్లెపిల్ల ★ 'అరుణానంద'

గ్రంథకర్త రాయసం వెంకటరమణయ్య

అచ్చయిన పుస్తకములు

* మఱి వుత్త

* విద్యాపతి

* వింతపూలు

అచ్చకానున్న పుస్తకములు

* భీమకవి

* రామబాణము

* విద్యానాథుడు

* తార

* చిత్రక

నాదకర్తలము :

చోలూరు రామమూర్తి,

రెడ్డి,

విజయనాథ

